

การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนา
การท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
PEOPLE'S PERCEPTION AND EXPECTATION TOWARDS ROLES OF ROYAL THAI NAVY IN
LOCAL TOURISM DEVELOPMENT : A CASE STUDY OF SATTAHIP NAVAL BASE
SATTAHIP DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

ภาคินิพนธ์
ของ
ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2558

การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนา
การท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
PEOPLE'S PERCEPTION AND EXPECTATION TOWARDS ROLES OF ROYAL THAI NAVY IN
LOCAL TOURISM DEVELOPMENT : A CASE STUDY OF SATTAHIP NAVAL BASE
SATTAHIP DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

ภาคนิพนธ์
ของ
ณัฏฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

พฤษภาคม 2558

ใบรับรองภาคินิพนธ์

เรื่อง

ความรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

People's Perception and Expectation towards Roles of Royal Thai Navy in Local Tourism

Development : A Case Study of Sattahip Naval Base Sattahip District, Chonburi Province

ถัฏฐวฒัน ไชยชาญกล้า

คณะกรรมการสอบภาคินิพนธ์

..... ประธานสอบภาคินิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐศิลป์)

..... ประธานที่ปรึกษาภาคินิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐศิลป์)

..... กรรมการที่ปรึกษาภาคินิพนธ์

(ดร.นักรบ เถียรอ่ำ)

..... กรรมการสอบภาคินิพนธ์

(ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว)

ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐศิลป์)

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558

ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า. (2558). การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพอากาศ
ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัด
ชลบุรี. ภาคนิพนธ์ ปร.ม. (การปกครองท้องถิ่น). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

คณะกรรมการที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

รองศาสตราจารย์ชัยชนต์ ประดิษฐ์ศิลป์ ร.ด. (รัฐศาสตร์)

ประธานกรรมการ

นักรบ เถียรอำ ร.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาท
ของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี รวมถึงศึกษา
เปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่ประชาชนรับรู้และบทบาทที่ประชาชนคาดหวังต่อฐานทัพเรือสัตหีบ
ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นด้วย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างวิธีการวิจัย
เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ คือการวิจัยเชิงสำรวจและการสัมภาษณ์ในเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีถิ่นที่อยู่ในเขตเทศบาลนครอุดมศักดิ์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
จำนวน 397 คน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ
ดังกล่าว โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ผลการเปรียบเทียบผลการรับรู้ของประชาชนกับความ
คาดหวังของประชาชนมีต่อบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ เรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยภาพรวม
จะมีความสอดคล้องกันค่อนข้างมาก

คำสำคัญ : การรับรู้ ความคาดหวัง การท่องเที่ยวท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Nuttawat Chaichankla. (2015). **People's Perception and Expectation towards Roles of Royal Thai Navy in Local Tourism Development : A Case Study of Sattahip Naval Base Sattahip District, Chonburi Province.** Independent Study. M.P.A. (Local Government). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University.

Advisory Committee

Associate Professor Chaicon Praditsil Ph.D.(Political Science)	Chairman
Nakrob Tianam D.P.A. (Public Administration)	Member

Abstract

The purposes of this research were to study the perception and expectation of people towards the roles of Sattahip Naval Base in the local tourism development in Sattahip District in Chonburi and to compare the local tourism development roles which people had recognized and the roles which people expected from Sattahip Naval Base. The survey research with the methods of quantitative and qualitative research was integrated in this study. The qualitative interview was used with the sample groups who were 397 local residents under the local administration of Khet Udomsak Municipality in Sattahip District in Chonburi. The research findings revealed that the people's perception towards the roles of Sattahip Naval Base in the local tourism development was overall shown at the moderate level. The people's expectation towards the roles of Sattahip Naval Base in the local tourism development was overall at the high level. The comparative study of the people's perception and expectation in the roles of Sattahip Naval Base showed the high level of agreement

Keyword : Perception, Expectation, Local Tourism

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ได้รับความอนุเคราะห์และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยนต์ ประดิษฐ์ศิลป์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ดร.นักรบ เถียรอำ กรรมการที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว กรรมการสอบภาคนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาตรวจสอบแก้ไขและข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้แนวทางซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาและการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้ศึกษาจะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติต่อไปและขอขอบพระคุณผู้ให้การสนับสนุนตลอดจนเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีทุกท่านที่ได้อนุเคราะห์ให้ความสะดวกในขั้นตอนต่าง ๆ เป็นอย่างดี จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยในบริบทและแบบสอบถาม ขอกราบขอบพระคุณบุพการี ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูและให้โอกาสในการศึกษา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
สมมติฐานในการวิจัย	5
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ทฤษฎีบทบาท.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว	9
ความหมายการท่องเที่ยว	9
ปัจจัยของการท่องเที่ยว.....	10
วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว.....	11
ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว.....	12
หลักการจัดการท่องเที่ยว	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย	18
การวิจัยเชิงสำรวจ	18
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	18
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การวิเคราะห์ข้อมูล	22
การวิจัยเชิงคุณภาพ	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การตรวจสอบข้อมูล	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	24

บทที่	สารบัญ (ต่อ)	หน้า
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	25
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	40
	สรุปผลการศึกษา	40
	อภิปรายผล	41
	ข้อเสนอแนะ	42
	บรรณานุกรม	44
	ภาคผนวก	48
	ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	49
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	51
	ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	56
	ภาคผนวก ง ภารกิจของกองทัพเรือ	62
	ประวัติย่อผู้วิจัย	76

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	19
2 แสดงการสุ่มเชิงระบบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	20
3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	25
4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	26
5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา.....	26
6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	27
7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	27
8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ.....	28
9 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี	29
10 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคาดหวังของประชาชน ต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี...	32
11 ตารางสรุปผลการเปรียบเทียบบทบาทระหว่างการรับรู้ และความคาดหวังที่มีต่อฐานทัพเรือสัตหีบ	34
12 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ.....	37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ฐานทัพเรือสัตหีบ เริ่มก่อกำเนิดขึ้นมาด้วยพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. 2457 ขณะที่เสด็จประพาสทางชลมารคเลียบฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย โดยเรือพระที่นั่งมหาจักรี พระองค์ได้เสด็จฯ มาประทับในอ่าวสัตหีบเพื่อทอดพระเนตรการซ่อมรบของกองทัพเรือด้วย ในการเสด็จคราวนั้นพระองค์ได้ทอดพระเนตรหมู่บ้านสัตหีบ เห็นว่าเป็นชัยภูมิอันเหมาะสมที่จะตั้งเป็นฐานทัพเรือ จึงได้มีพระบรมราชโองการด้วยพระโอรส เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2457 แก่พระยาราชเสนาผู้แทนสมุหเทศาภิบาล มณฑลจันทบุรี และพระยาประชาไพศรยสรเดช ผู้ว่าราชการเมืองชลบุรี ขณะทรงประทับอยู่ในเรือพระที่นั่งว่า มีพระราชประสงค์ที่ดินฝั่งตำบลสัตหีบ และที่ใกล้เคียงตลอดทั้งเกาะใหญ่น้อย บรรดาที่มีอยู่ริมฝั่งน้ำอย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดได้รับไปเหยียบย่ำ หรือกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของที่ดินบนฝั่งหรือเกาะที่สงวนไว้แล้วนั้นเป็นอันขาด กันยายน 2465 พ.ล.ร.อ. พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ขณะดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารเรือ ได้มีหนังสือไปกราบบังคมทูลต่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อขอพระราชทานที่ดินตำบลสัตหีบที่ทรงสงวนไว้เพื่อจัดเป็นฐานทัพเรือ (ฐานทัพเรือสัตหีบ, ออนไลน์. 2557)

ต่อมาเมื่อวันที่ กันยายน พ.ศ. 2465 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชหัตถเลขาถึงเสด็จ ในกรมฯ ความว่า “การที่จะเอาสัตหีบเป็นฐานทัพเรือนั้นก็ตรงตามความปรารถนาของเราอยู่แล้ว เพราะที่เราได้สั่งหวงห้ามที่ดินไว้ก็ด้วยความตั้งใจจะให้เป็นอย่างนั้น แต่เมื่อเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะใช้เป็นฐานทัพเรือและไม่อยากให้ โจทย์กันวุ่น จึงได้กล่าวไว้ว่าจะต้องการที่ไว้ทำวังสำหรับเผื่อจะมีผู้ขอจ้างของ ฝ่ายเทศาภิบาลจะได้ตอบไม่อนุญาต โดยอ้างเหตุว่า พระเจ้าอยู่หัวต้องพระราชประสงค์ เมื่อบัดนี้ทหารเรือจะต้องการที่นั้นก็ยินยอมอนุญาตให้ (ส่งไปทางมหาดไทยด้วย) ราม ร.” นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทหารเรือก็ได้ใช้ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ตั้งฐานทัพเรือ และได้พัฒนาให้เจริญขึ้นเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน (ฐานทัพเรือสัตหีบ, ออนไลน์. 2557)

ในสมัยอดีตเมื่อปี พ.ศ. 2537 พลเรือโท คำรณ ชูขนาด ขณะดำรงตำแหน่งเป็น ผู้บัญชาการฐานทัพเรือสัตหีบ (พ.ศ. 2537-2538) ในขณะนั้นได้ไปตรวจเยี่ยมหน่วยกองพันสารวัตรทหารเรือที่ 2 กรมสารวัตรทหารเรือ ณ ที่กองบังคับการกองพันฯ หน้าอ่าวคงตาล อำเภอสัตหีบ ได้ปรากฏต่อหน้าแถวทหารว่าอ่าวคงตาล ในขณะนั้นอยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรมค่อนข้างมาก ดันดาลยื่นดันตายไปจำนวนมาก แต่กลับไม่มีผู้ใดที่คิดจะพัฒนาและปลูกดันดาลขึ้นทดแทนของเดิมจนไม่เหลือดันดาลไว้ประดับอ่าวคงตาลแล้ว ดังนั้นท่านในฐานะที่เป็นผู้นำของฐานทัพเรือสัตหีบจึงได้มีแนวคิดจัดหา

ต้นตาลมาทำการปลูกทดแทน ณ ที่บริเวณริมเขื่อนหน้ากองพันสารวัตรทหารเรือที่ 2 เป็นแนวทอดยาวเต็มอ่าววงตาล และมอบหมายให้ข้าราชการและทหารในกองพันสารวัตรทหารเรือที่ 2 แห่งนี้ได้ดูแลรดน้ำพรวนดินให้ต้นตาลได้เติบโตอยู่คู่กับวงตาลตลอดไป จากวันนั้นจนถึงบัดนี้ พ.ศ. 2557 รวม 20 ปี ต้นตาลเหล่านี้ได้เติบโตจนเป็นต้นใหญ่ กลายเป็นวงตาลที่อุดมสมบูรณ์เช่นเมื่อในอดีตที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวให้กลับมาเยือนสดชื่นได้อีก พร้อมกับฐานทัพเรือสัตหีบที่ยังคงดำเนินการในเรื่องการปลูกต้นตาลทดแทนในบริเวณอ่าววงตาลแห่งนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่องเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาอ่าววงตาลไปพร้อม ๆ กับการท่องเที่ยวของท้องถิ่นอำเภอสัตหีบ (ฐานทัพเรือสัตหีบ. ออนไลน์. 2557)

ปัจจุบันอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองแห่งฐานทัพเรือที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลาย มีสภาพพื้นที่ภูมิประเทศเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลล้อมรอบด้วยภูเขา เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ด้วยความพร้อมในด้านศักยภาพที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในเรื่องที่พัก โรงแรม และร้านอาหารมากมาย สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น เรือหลวงจักรีนฤเบศร หาดเตยงาม หาดนางรำ หาดเทียนทะเล หาดทรายแก้ว อุทยานใต้ทะเลเกาะขามและพระพุทธรูปแกะสลักบนหน้าผาเขาชีจรรย์ ซึ่งมีพื้นที่ โดยรอบประมาณ 88.253 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 59,146 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ได้แก่ ทิศเหนือมีพื้นที่ติดกับตำบลบางเสร่ ทิศตะวันออกมีพื้นที่ติดกับตำบลพลูตาหลวง ทิศใต้มีพื้นที่ติดกับตำบลแสมสาร และทิศตะวันตกมีพื้นที่ติดกับทะเล ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ที่ส่วนราชการต่าง ๆ ของกองทัพเรือดูแลรับผิดชอบ บางส่วนเป็นพื้นที่ทรงสงวน ในการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสามารถทำได้เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับข้าราชการทหาร คนงานและครอบครัว แต่ราชการส่วนท้องถิ่นไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้ ดังนั้นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาลเขตอุดมศักดิ์จะให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณให้แก่หน่วยงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวในด้านการท่องเที่ยวให้แก่ท้องถิ่นเพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการคนงานและลูกจ้างของกองทัพเรือและบุคคลทั่วไปได้ใช้บริการร่วมกันภายใต้ข้อบังคับ กฎ ระเบียบของเจ้าของพื้นที่ที่หน่วยทหารนั้น ๆ กำหนดเช่น ต้องได้รับอนุญาตให้เข้าได้ ห้ามขับรถเร็วเกิน 40 กม./ชม. ห้ามใช้บริการเกินเวลา 18.00 น. ห้ามก่อกองไฟ ห้ามตั้งเต็นท์/กระโจมที่พัก เป็นต้น (เทศบาลตำบลเขตอุดมศักดิ์. ออนไลน์. 2557)

จากประสบการณ์การรับราชการทหารเรือที่ฐานทัพสัตหีบ ผู้วิจัยพบว่า ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในอำเภอสัตหีบ ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเดินทางเข้ามาเที่ยวกันอย่างมากมาย แต่เมื่อนักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้นทุกวัน ฐานทัพเรือจึงต้องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ประชาชนบริเวณใกล้เคียงฐานทัพเรือสัตหีบก็รับรู้ว่ามีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ บริเวณฐานทัพเรือได้มีการพัฒนาต่อเติมซ่อมแซมตลอดเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตามประชาชน

เหล่านี้ยังคงคาดหวังว่าฐานทัพเรือควรที่จะพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวด้วย เช่น การจัดการขยะ การซ่อมแซมถนน การติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะ การเพิ่มเติมน้ำดื่ม การเพิ่มเติมและปรับปรุงห้องส้วมห้องน้ำ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยวเมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวมีจำนวนมากขึ้น เช่น ปริมาณถังขยะที่น้อย ในเรื่องของถนนที่ชำรุดทรุดโทรม ประกอบกับตู้โทรศัพท์สาธารณะมีไม่เพียงพอ ร้านอาหารมีอยู่เพียงไม่กี่ร้านและห้องน้ำที่มีอยู่ก็เก่าทรุดโทรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้ถ้าได้รับการพัฒนาและแก้ไขแล้วก็จะทำให้กลายเป็นสิ่งเสริมสร้างให้นักท่องเที่ยวอยากกลับมาเที่ยวฐานทัพเรือสักทีอีกครั้ง ซึ่งประชาชนคาดหวังว่าจะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกับแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชนบริเวณใกล้เคียงได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเรื่องนี้เพื่อต้องการทราบถึงการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยหวังเป็นกรณีศึกษาและเป็นตัวอย่างในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นแก่หน่วยงานราชการอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาถึงบทบาทที่ประชาชนคาดหวัง ต่อฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่ประชาชนรับรู้และบทบาทที่ประชาชนคาดหวัง ต่อฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. นำผลงานวิจัยบทบาทของกองทัพเรือโดยฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ไปเผยแพร่แก่สาธารณะชนเพื่อให้สาธารณชนได้เห็นคุณค่าของกองทัพเรือ ในการทำประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวให้กับท้องถิ่น
2. นำผลงานวิจัยเสนอต่อฐานทัพเรือสัตหีบ ในฐานะที่เป็นองค์กรหน่วยงานในท้องถิ่นของกองทัพเรือในการเป็นเจ้าของพื้นที่ในด้านการท่องเที่ยว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตในด้านช่วงเวลาของการวิจัย

การวิจัยจะเน้นการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 เป็นต้นมาซึ่ง พลเรือโทคำรณ ชูช่วง ได้เข้ามาเป็นผู้บัญชาการฐานทัพเรือสัตหีบ จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2557 เนื่องจากช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่มีการอนุรักษ์และพัฒนาอ่าวคงตาลไปพร้อมกับการท่องเที่ยวของท้องถิ่นอำเภอสัตหีบจนถึงปัจจุบัน

2. ขอบเขตในด้านประชากรของการวิจัย

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 52,534 คน (เทศบาลเขตรอุดมศักดิ์, ออนไลน์, 2557)

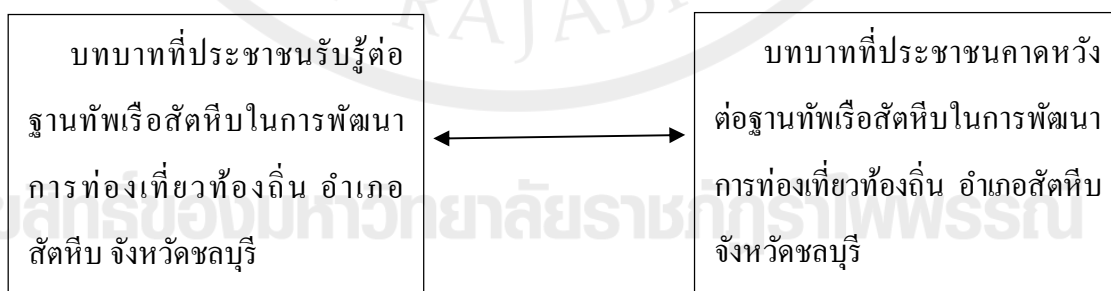
นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะกำหนดนิยามศัพท์เบื้องต้นไว้ดังนี้

1. **บทบาทที่ประชาชนรับรู้** หมายถึงเป็นบทบาทที่ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นจะคาดคิดด้วยตัวเองว่าควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ย่อมเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ค่านิยมหรือบุคลิกภาพและประสบการณ์ของแต่ละคน
2. **บทบาทที่ประชาชนคาดหวัง** หมายถึงบทบาทที่ถูกคาดหวังโดยผู้อื่นว่าบุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้น ๆ ควรกระทำอย่างไร
3. **กองทัพเรือ** หมายถึงหน่วยงานของกองทัพเรือทั้งหมดที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
4. **เทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์** หมายถึงหน่วยงานราชการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นเทศบาลที่มีเขตการบริการครอบคลุมพื้นที่หน่วยงานของกองทัพเรือในพื้นที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการสำรวจองค์ความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้
บทบาทที่ประชาชนรับรู้ต่อฐานทัพเรือสัตหีบขัดแย้งกับบทบาทที่ประชาชนคาดหวังต่อ
ฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสำรวจองค์ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยที่มีอยู่ในวงการวิชาการ สามารถสรุปเป็นหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีบทบาท
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว
 - 2.1 ความหมายการท่องเที่ยว
 - 2.2 ปัจจัยของการท่องเที่ยว
 - 2.3 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว
 - 2.4 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว
 - 2.5 หลักการจัดการท่องเที่ยว
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีบทบาท

ทฤษฎีบทบาท เป็นทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ซึ่งกล่าวถึงพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคล ครอบครัว กลุ่มหรือชุมชนภายในบริบทของสังคมและวัฒนธรรม บทบาทเป็นแนวคิดด้านสังคมวิทยา จิตวิทยาและมานุษยวิทยา สำหรับนำมาใช้ในการวิเคราะห์บุคคล ครอบครัว กลุ่มหรือชุมชนเนื่องจากมนุษย์ในสังคมมีการปฏิสัมพันธ์ การกำหนดบทบาทจึงเปรียบเสมือนการจัดระเบียบของบุคคล สังคมที่จะปฏิบัติต่อกัน ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของบทบาทไว้ต่าง ๆ ดังนี้

เลวิงสัน (Levingson. 1964 : 18 ; อ้างถึงในประเสริฐ ปอนถิ่น. 2551 : 34) ได้สรุปความหมายของบทบาทไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. บทบาท หมายถึงปทัสถาน ความคาดหวัง ข้อห้าม ความรับผิดชอบและอื่น ๆ ที่มีลักษณะในทำนองเดียวกันซึ่งผูกพันอยู่กับตำแหน่งทางสังคมที่กำหนดให้ บทบาทตามความหมายนี้คำนึงถึงตัวบุคคลน้อยที่สุด แต่มุ่งไปที่การบ่งชี้ถึงหน้าที่อันควรกระทำ
2. บทบาท หมายถึงความเป็นไปของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งที่คิดและกระทำเมื่อดำรงตำแหน่งนั้น
3. บทบาท หมายถึงการกระทำของบุคคลแต่ละคนที่สัมพันธ์กับโครงสร้างทางสังคมหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือแนวทางที่บุคคลพึงกระทำเมื่อดำรงตำแหน่งนั้น

รพีพรรณ สุวรรณรัฐโชติ (2550 : 66) ได้ให้คำจำกัดความของบทบาทไว้ว่า เป็นแบบแผนของความต้องการ เป้าหมายของความเชื่อ ความรู้สึก ทศนคติ คุณค่าและการกระทำที่สมาชิกในสังคมคาดหวังว่าควรเป็นไปตามลักษณะของชนิดตำแหน่งที่มีอยู่หรืออาจกล่าวได้สั้น ๆ ว่าบทบาท คือ พฤติกรรมที่คาดหวังว่าบุคคลที่อยู่ในสถานภาพนั้นควรจะทำหรือปฏิบัติ เช่น บทบาทของพ่อ ก็คือทำหน้าที่เลี้ยงดูลูกให้เป็นคนดี รู้จักทำมาหากิน เป็นต้น

ลินตัน (Linton. 1945 : 22 ; อ้างถึงใน ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545 : 115) กล่าวว่า สถานภาพหรือตำแหน่งเป็นตัวกำหนดบทบาทให้แก่บุคคล สถานภาพเป็นนามธรรม หมายถึงฐานะหรือตำแหน่ง ดังนั้นเมื่อกำหนดตำแหน่งใดขึ้นก็จำเป็นต้องมีบทบาทหรือภาระหน้าที่กำกับตำแหน่งนั้นเสมอ เปรียบเสมือนเป็นเหรียญอันเดียวที่มีสองหน้า คือ มีสถานภาพอยู่หน้าหนึ่งกำกับตำแหน่งนั้นเสมอและเปรียบเสมือนเป็นเหรียญอันเดียวที่มีสองหน้า คือ มีสถานภาพอยู่หน้าหนึ่งและบทบาทอีกหน้าหนึ่ง

นาเดล (Nadel. 1957 : 45 ; อ้างถึงใน ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545 : 116) กล่าวว่าบทบาทประกอบด้วยตัวประกอบที่ส่งผลต่อพฤติกรรมหลายลักษณะ เช่น

1. ตัวประกอบที่เสริมบทบาท เช่น การพูดเก่ง การมีอารมณ์ขัน
2. ตัวประกอบที่เป็นตัวสำคัญหรือแกนของบทบาทอันขาดมิได้ เช่น พ่อแม่ต้องเลี้ยงดูลูก
3. ตัวประกอบที่เป็นไปตามกฎหมาย เช่น แพทย์จะบำบัดโรคต้องมีใบประกอบโรคศิลป์

จุฑามาศ สิริสิริพรพันธ์ (2548 : 27) ได้อธิบายว่าบทบาท คือหน้าที่ (Function) หรือพฤติกรรมอันพึงคาดหมาย (Expected Behavior) ของบุคคลในแต่ละคนในกลุ่มหรือสังคมหนึ่งหน้าที่หรือพฤติกรรมดังกล่าวโดยปกติเป็นสิ่งที่กลุ่มหรือสังคมหรือวัฒนธรรมของกลุ่มสังคมนั้นกำหนดขึ้น ดังนั้นบทบาทจึงเป็นแบบแห่งความประพฤติของบุคคลในสถานะที่พึงมีต่อบุคคลอื่นในสถานะอีกอย่างหนึ่งในสังคมเดียวกัน

นอกจากนี้นักวิชาการต่าง ๆ ยังได้สรุปประเภทของบทบาทไว้หลายแนวดังนี้

เบอร์โล (Berlo. 1996 : 29 ; อ้างอิงใน วิรุฒิ เสนาคำ. 2549 : 192) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของบทบาทไว้ดังนี้

1. บทบาทที่ถูกกำหนดไว้ (Role Prescriptions) คือ บทบาทที่กำหนดไว้เป็นระเบียบอย่างชัดเจนว่าบุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้นจะต้องทำอะไรบ้าง
2. บทบาทที่กระทำจริง (Role Descriptions) คือ บทบาทที่บุคคลได้กระทำจริงเมื่ออยู่ในบทบาทนั้น ๆ
3. บทบาทที่ถูกคาดหวัง (Role Expectations) คือ บทบาทที่ถูกคาดหวังโดยผู้อื่นว่าบุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้น ๆ ควรกระทำอย่างไร

โคเฮน (Cohen. 1979 : 36 ; อ้างถึงใน ปรีดีญาดา กัลป์ยาศิริ. 2541 : 42) อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของบทบาทไว้ว่า การที่สังคมได้กำหนดเฉพาะเจาะจงให้เราปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทใด บทบาทหนึ่งนั้น เรียกว่าเป็นบทบาทที่ถูกกำหนด (Prescribed Role) ถึงแม้ว่าบุคคลบางคนจะไม่ได้ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่คาดหวังโดยผู้อื่น เรายังคงยอมรับว่าจะต้องปฏิบัติตามบทบาทที่สังคมกำหนดไว้ให้ ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติจริง (Enacted Role) เป็นวิธีที่บุคคลได้แสดงออกมาจริงตามตำแหน่งของเขา ความไม่ตรงกันของบทบาทที่ถูกกำหนดกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงนั้นอาจมาจาก

1. บุคคลขาดความเข้าใจในส่วนของบทบาทที่ต้องการ
2. ความไม่เห็นด้วย หรือไม่ลงรอยกับบทบาทที่ถูกกำหนด
3. บุคคลไม่มีความสามารถที่จะแสดงบทบาทนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปแล้ว ประเภทของบทบาทสามารถแบ่งออกได้ 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

(จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. 2532 : 45)

1. บทบาทในอุดมคติ (Ideal Role) ได้แก่ บทบาทที่กำหนดไว้เป็นกฎหมายหรือตามคาดหวังของบุคคลทั่วไปในสังคมเป็นแบบฉบับที่สมบูรณ์ซึ่งผู้ที่มีสถานภาพหนึ่ง ๆ ควรกระทำแต่อาจไม่มีใครทำตามนั้น

2. บทบาทตามที่บุคคลเข้าใจหรือรับรู้ (Perceived Role) เป็นบทบาทที่ขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นจะคาดคิดด้วยตัวเองว่าควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ย่อมเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ค่านิยมหรือบุคลิกภาพและประสบการณ์ของแต่ละคน

3. บทบาทที่แสดงออกจริง (Actual/Enacted Role) ได้แก่ การกระทำที่บุคคลปฏิบัติจริงซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์เฉพาะหน้าในขณะนั้นด้วย สถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงบทบาทหนึ่ง ๆ อาจเป็นสภาพแวดล้อมธรรมชาติและสภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น การกดดันของกลุ่มต่าง ๆ จึงอาจสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับบทบาทในอุดมคติหรือบทบาทที่บุคคลรับรู้ก็ได้

4. บทบาทที่ถูกคาดหวัง (Expected Role) ความคาดหวังในบทบาทว่า มิได้กล่าวเฉพาะการกระทำอย่างเดียว แต่จะรวมไปถึงแรงจูงใจ ความเชื่อ ความรู้สึกและค่านิยมอีกด้วย ซึ่งความคาดหวังในบทบาทเป็นเรื่องที่กลุ่มสมาชิกโดยทั่วไปรับรู้หรือตั้งความหวังว่าบุคคลที่ครอบครองสถานภาพอยู่ ควรจะมีการกระทำ แรงจูงใจ ความเชื่อ ความรู้สึกเจตคติหรือค่านิยมอย่างไร สังคมโดยทั่วไปความคาดหวังในบทบาทมักไม่ได้เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แต่อยู่ในความคิดคำนึงมากกว่า การที่บุคคลจะรับรู้ตนเองว่าจะแสดงบทบาทอย่างไรนั้น บุคคลก็รับรู้มาจากความหวังที่สมาชิกอื่นมีต่อเขา เช่น ผู้ที่จะครอบครองสถานภาพของผู้นำ เขาจะต้องเรียนรู้สมาชิกกลุ่มที่เขาเป็นผู้นำนั้นว่ามีความคาดหวังในบทบาทของผู้นำอย่างไร ผนวกกับการรับรู้บทบาทของผู้นำในความคิดของเขาเองแล้ว จึงแสดงบทบาทตามที่ควรเป็น ถ้ามบทบาทที่แสดงออกมาสอดคล้องกับความคาดหวังของ

คนส่วนใหญ่ เขาก็จะได้รับความนิยชมชอบ แต่ถ้าขัดกับความคาดหวังของคนส่วนใหญ่เขาก็ไม่ได้รับการสนับสนุนอีก

จากความหมายของบทบาทข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า บทบาท คือ การกระทำหรือพฤติกรรมตามตำแหน่งหรือสถานภาพ ซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมหรือตามลักษณะของการรับรู้ บทบาทเป็นผลของการแสดงออกตามสิทธิและหน้าที่

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

ความหมายการท่องเที่ยว

คำว่า “การท่องเที่ยว” (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวางมิได้หมายเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ดังที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องก็นับว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ฉะนั้นปรากฏการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันจึงเป็นภาพใหญ่ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งมีผู้กล่าวว่าธุรกิจทางการท่องเที่ยวในทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก หากเทียบกับธุรกิจอื่น ๆ ที่เป็นรายการเดี่ยว (Single Item) ด้วยกัน มีนักวิชาการและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวไว้ต่าง ๆ ดังนี้

องค์กรการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ (1998 : 24) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวดังนี้ “Tourism comprises the activities of the person traveling to and staying in places outside their usual environment for not more than one consecutive year for leisure, business and other purpose.” จากข้อความดังกล่าว การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (ไม่มากกว่า 1 ปี ติดต่อกัน) เดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ติดต่อธุระและวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ได้

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546 : 33) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้นเป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

ไพฑูรย์ พงศานุตร และวิลาสวงศ์ พงศานุตร (2542 : 25) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าหมายถึงการเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้นและเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้

จริญญา เจริญสุกใส (2544 : 28) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยว หมายถึงกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว

เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการหารายได้ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดปรากฏการณ์ทางความสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลที่เดินทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ภาครัฐบาลที่ดูแลการท่องเที่ยวและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว

รศสุคนธ์ จุยกาวงศ์ (2545 : 19) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริการและการอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเดินทาง

วิชา อุเทนะพันธุ์ (2546 : 44) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ 2 ประการ คือ

1. การท่องเที่ยว หมายถึง ความสัมพันธ์ของกิจกรรมทั้งหลายในการอยู่อาศัยของบุคคลในประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งมีเงื่อนไขว่าเขาเหล่านั้นจะต้องไม่อาศัย ณ ประเทศนั้นเป็นการถาวรเพื่อทำกิจกรรมใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวรในการที่จะได้มาซึ่งรายได้

2. การท่องเที่ยวมีความหมายทั้งเป็นศาสตร์และศิลป์และเป็นธุรกิจในการสร้างความพอใจให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การจัดการด้านที่พักและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546 : 28) การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

นารี เทพสุภรณ์กุล (2550 : 21) ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึงการเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้นและเป็นการไปแบบชั่วคราวไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นอาจสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ที่ไม่ได้เป็นการถูกบังคับ เป็นการเดินทางที่มีใช้เพื่อประกอบอาชีพเป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อนมีความสนุกสนานเพลิดเพลินอีกทั้งได้ความรู้ด้วย โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราวและต้องเดินทางกลับภูมิลำเนา

ปัจจัยของการท่องเที่ยว

ปัจจัยของการท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทดังนี้ (อรนุช ศิลปมณีพันธ์, 2547 : 8)

1. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction) หมายถึงสิ่งที่สามารถดึงดูดหรือโน้มน้าวใจให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่ที่นักท่องเที่ยวไปเยือนจะต้องเป็นพื้นที่ที่มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ในแหล่งท่องเที่ยวจะมีจุดที่เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวจุดหนึ่งหรือหลายจุดก็ได้ ถ้ามีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวหลายจุดแหล่งท่องเที่ยวนั้นจะมีนักท่องเที่ยวและสนใจนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกันมาก สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่ธรรมชาติให้มา (Natural Attraction Factors) คือ ความงามตามธรรมชาติที่สามารถดึงดูดใจคนไปเยือนหรือไปเที่ยวในพื้นที่นั้น เช่น หาดทรายที่สวยงาม สภาพป่าและชีวิตสัตว์ป่า เป็นต้น

1.2 สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Historical and Cultural Attraction Factors) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นแล้วสามารถดึงดูดใจให้มนุษย์ไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น สิ่งก่อสร้างที่เป็นสถาปัตยกรรม ได้แก่ วัด วัง เมืองโบราณ เป็นต้น วิถีชีวิตจากการกระทำของคน เช่น ตลาดน้ำก็เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์ทำให้เกิดขึ้นมา รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่คนเราสร้างขึ้นมา เช่น การแข่งกีฬา การแสดง การจัดเทศกาล อาทิ งานเทศกาลอาหารงานเทศกาลผลไม้ เป็นต้น

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่รองรับการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวกสบาย ที่สำคัญมากที่สุดคือเรื่องที่พักผ่อน ไม่ว่าจะเป็นที่พักในรูปแบบโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล เกสต์เฮาส์ สิ่งสำคัญอันดับรองลงมา คือ การบริโภคจึงต้องมีร้านอาหารบริการสำหรับนักท่องเที่ยวตลอดจนข่าวสารข้อมูลเพื่อการเดินทางไว้บริการนักท่องเที่ยว

3. การเข้าถึงได้ (Accessibility) หมายถึงการไปถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ ก็ต้องมีการคมนาคมขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก ปัจจัยในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไปตามความพึงพอใจหรือความต้องการที่จะได้รับการไปท่องเที่ยวโดยที่บางคนต้องการไปท่องเที่ยวธรรมชาติอย่างเดียว แต่บางคนอาจจะต้องการความสะดวกสบายในเรื่องของที่พักหรืออาหาร เป็นต้น การท่องเที่ยวจึงเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้านคือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการท่องเที่ยว (Tourism Service) และการตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market of Tourist) แต่จะมีองค์ประกอบย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกันความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง ทั้งนี้การท่องเที่ยวจึงเป็นปรากฏการณ์ของมนุษย์ที่สร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมในการเดินทางไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่ย่อมมีจุดหมายของการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ต่างกัน

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

โรบินสัน (Robinson. 1988 : 36) ได้กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวของบุคคลมีอยู่ 8 ประการ คือ

1. เพื่อฟื้นฟูสุขภาพและร่างกาย
2. เพื่อสุขภาพอนามัย เพื่อสูดอากาศบริสุทธิ์ อาบแดด อาบน้ำแร่

3. เพื่อเข้าร่วมหรือชมกิจกรรมทางกีฬา
4. เพื่อไปชมสิ่งที่แปลกใหม่ในต่างประเทศ
5. เพื่อความรื่นเริงบันเทิงใจ ความสนุกสนาน ความสดชื่น เพื่อการพักผ่อน
6. เพื่อสาเหตุส่วนตัว เช่น ไปเยี่ยมญาติไปพบเพื่อนใหม่หรือเพื่อหลบหนีคนที่ใกล้ชิดจำเจ
7. เพื่อเหตุผลทางด้านจิตใจ ศาสนา
8. เพื่ออาชีพและการธุรกิจ

ตามมติเอกฉันท์ของสหประชาชาติในการประชุมครั้งที่ 21 ในปี พ.ศ.2510 อันเป็นปีทองเที่ยวสากลว่า “การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่มนุษยชาติต้องการมากที่สุดควรที่รัฐบาลของทุกประเทศและมนุษย์ทุกคนจะสนับสนุน” (Burkart and Medlik. 1985 : 59) จากมูลเหตุจูงใจเพื่อการท่องเที่ยวที่กล่าวมานี้คงจะไม่มีมูลเหตุจูงใจอันใดอันหนึ่งที่เป็นตัวกระตุ้นที่เด่นที่สุดแต่มีลักษณะผสมผสานกัน

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวส่งผลกระทบทั้งในด้านดีและด้านลบซึ่งผลกระทบดังกล่าวของการท่องเที่ยวมีดังนี้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540 : 19)

ผลกระทบในด้านบวกที่สำคัญ ได้แก่

1. มาตรฐานการครองชีพดีขึ้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำให้มาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นดีขึ้นสืบเนื่องจากการก่อให้เกิดการกระจายรายได้ การกระจายโอกาสการจ้างงานไปสู่คนในท้องถิ่นมากขึ้นทั้งทางตรง เช่น การจ้างงานบุคลากรของธุรกิจต่าง ๆ ในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวคือพนักงานโรงแรมพนักงานขนส่งพนักงานบริการนำเที่ยว พนักงานบริการให้เช่าสินค้าและบริการต่าง ๆ และทางอ้อม เช่น คนส่งหนังสือพิมพ์ให้กับโรงแรม คนงานทอผ้า พนักงานเก็บค่ากระแสไฟฟ้า เกษตรกรผู้ผลิตอาหาร พนักงานธนาคาร ฯลฯ

2. ความสะดวกสบายจากการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอันเกิดจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลพลอยได้ที่สำคัญต่อคนในท้องถิ่นที่สามารถจะได้ใช้ความสะดวกสบายเหล่านั้นพร้อม ๆ กับแหล่งท่องเที่ยว เช่น ถนนไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ จุดตรวจของตำรวจรถยนต์โดยสาร ฯลฯ

3. การเดินทางท่องเที่ยวช่วยลดปัญหาการอพยพหลังไหลของประชากรสู่เมืองหลวงซึ่งโดยธรรมชาติของคนทั่วไปหากสามารถสร้างรายได้จากการประกอบอาชีพในถิ่นฐานบ้านเกิดของตนก็จะไม่ย้ายถิ่นฐานและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพรายย่อยให้กับคนในท้องถิ่นซึ่งอาจจะเป็นการประกอบอาชีพโดยอิสระ เช่น การขายอาหาร ของที่ระลึกหรือเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน เช่น ร้านขนมไทยแม่กิมไล้ จังหวัดเพชรบุรี เป็นต้น

4. การนำทรัพยากรที่เหลือใช้มาแปรรูปและการส่งเสริมฟื้นฟูภูมิปัญญาชาวบ้าน เช่น การนำเศษวัสดุประเภทไม้มาใช้ในการทำของที่ระลึกหรือการประกอบสิ่งประดิษฐ์เพื่อใช้ตกแต่งอาคารสถานที่และการนำผลิตภัณฑ์พื้นเมืองในท้องถิ่นต่าง ๆ มาพัฒนาและจำหน่ายให้เป็นสิ่งของที่ระลึก

ผลกระทบด้านลบที่สำคัญได้แก่

1. การบุกรุกพื้นที่อนุรักษ์/พื้นที่สาธารณะ การพัฒนาการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ก่อให้เกิดการบุกรุกพื้นที่เขตสงวนและเขตอนุรักษ์รวมไปถึงพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ ของร้านอาหาร โรงแรม สถานที่ประกอบการเพื่อนำพื้นที่มาเปลี่ยนแปลงสภาพเพื่อใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยว
2. ปัญหาน้ำทิ้ง น้ำทิ้งจากการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากสถานที่พักแรม รองลงมาเป็นน้ำทิ้งจากร้านอาหารและสถานบริการในแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำใกล้เคียงหรือแม้กระทั่งมีการต่อน้ำเสียจากห้องสุขาลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะโดยตรงโดยไม่มีการบำบัดเสียก่อน
3. ขยะมูลฝอยแหล่งท่องเที่ยว ทุกที่มีปัญหาในเรื่องขยะมูลฝอยในระดับแตกต่างกันไป ทั้งในเรื่องการจัดเก็บที่ไม่ทั่วถึงหรือไม่มีการจัดเก็บ ทำให้มีขยะตกค้างหรือการทิ้งขยะไม่เป็นที่ของนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการที่ไม่มีจิตสำนึกในการดูแลสิ่งแวดล้อมซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยมีพฤติกรรมทิ้งขยะไม่เป็นที่มากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติโดยจะสังเกตได้จากการทิ้งเศษภาชนะพลาสติก เช่น ขวดน้ำ กล่องโฟม ถูขนมขบเคี้ยวตามข้างทางหรือแม้กระทั่งในเส้นทางเดิน เช่น เส้นทางเดินชมธรรมชาติบริเวณน้ำตกห้วยแก้วและวังบัวบานในเขตอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพที่มีทั้งขยะพลาสติกและเศษแก้วจากขวดเครื่องดื่มต่าง ๆ
4. มลภาวะทางเสียง ส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ยานพาหนะหรือเกิดจากการใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้า การเล่นเครื่องดนตรีของสถานบริการหรือจากเรือโดยสารและกีฬาทางน้ำ เช่น เรือยนต์
5. ด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงอาชีพจากชาวไร่ชาวนามาทำงานด้านการท่องเที่ยวทำให้เกิดปัญหาผลกระทบการเกษตรลดลง ในขณะที่ความต้องการเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีนักท่องเที่ยวมาร่วมกันร่วมใช้ราคาสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้นทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น
6. สังคม ความรู้สึกที่นักท่องเที่ยวมีสิทธิก่อให้เกิดความรู้สึกต่อต้านที่เป็นต้นเหตุของการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยที่เคยโอ้อวดอารีมีความเป็นมิตรไมตรีต่อนักท่องเที่ยว เกิดปัญหาอาชญากรรมเนื่องจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมีส่วนในการส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นปัญหาของสังคม เช่น การบริการทางเพศ การเสพยาเสพติด ฯลฯ

หลักการจัดการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยว ได้แก่ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

1. การจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ประกอบด้วย การจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการด้านการท่องเที่ยว
2. การจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก โดยพิจารณาจากการดำเนินงานขององค์กรที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ในการสร้างเสริมจิตสำนึกและการเรียนรู้ในเรื่องคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแก่นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ดูแลพื้นที่ ผู้ประกอบการและชุมชนท้องถิ่นที่อยู่โดยรอบแหล่งท่องเที่ยว
3. การจัดการด้านเศรษฐกิจและสังคม พิจารณาจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือชุมชนได้มีส่วนร่วมในการคิดการพิจารณาตัดสินใจ การดำเนินการและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชนนั้น ๆ รวมทั้งการกระจายรายได้หรือผลประโยชน์สู่ท้องถิ่น

การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในประเทศไทย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทตามหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบ ได้แก่

1. แหล่งท่องเที่ยวที่บริหารจัดการโดยหน่วยงานกลาง เช่น อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นต้น
2. แหล่งท่องเที่ยวที่บริหารจัดการโดยท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เป็นต้น

ข้อแตกต่างระหว่างแหล่งท่องเที่ยวที่ดูแลโดยหน่วยงานกลางและแหล่งท่องเที่ยวที่ดูแลโดยท้องถิ่นคือ แหล่งท่องเที่ยวที่หน่วยงานกลางดูแลจะมีนโยบาย แผนงานและโครงการในการจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติที่ชัดเจน รวมถึงในด้านงบประมาณ และบุคลากร แต่แหล่งท่องเที่ยวที่ดูแลโดยท้องถิ่นส่วนมากมักจะขาดระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในระยะยาว ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีโอกาสที่จะเสื่อมโทรมได้ง่ายกว่า อย่างไรก็ตามแหล่งท่องเที่ยวที่บริหารจัดการโดยหน่วยงานท้องถิ่นสามารถเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ของตนได้มากกว่า รวมทั้งเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย

หลักเกณฑ์ที่ใช้ประเมินการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540 : 23)

1. การจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 5 ดัชนีชี้วัด ได้แก่ 1) การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของตัวแหล่งท่องเที่ยว 2) การจัดการด้านการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว 3) การจัดการของเสียและสภาพแวดล้อม บริเวณโดยรอบแหล่งท่องเที่ยว 4) การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม

5) การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำที่ชวนนักท่องเที่ยวและชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

2. การจัดการด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 4 ดัชนีชี้วัด ได้แก่ 1) การจัดการด้านการบริการและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานแก่นักท่องเที่ยว 2) มีศูนย์บริการที่เินข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

3. มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการและชุมชนโดยรอบ

4. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจองค์ความรู้ทางด้านผลการศึกษาที่ตรงหรือใกล้เคียงกับหัวข้อในการวิจัยพบว่า มีเอกสารงานวิจัยดังนี้

ประภัสสร ชมถาวร (2542) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชน : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร วารสาร ระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 8 แห่งในปีงบประมาณ 2541 และใช้วิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึกถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ในสภาดำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จากประธานกรรมการบริหารและ/หรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 8 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชน โดยมีกรณีศึกษาจากองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเปรียบเทียบถึงบทบาทตามกฎหมายกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงในการพัฒนาชุมชนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่และถ้าแตกต่างกัน อะไรคือปัญหาและอุปสรรคโดยใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ผลการศึกษารวบรวมว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชนตามกฎหมายกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงนั้นมีความแตกต่างกันโดยมีปัญหาและอุปสรรคคือ 1) ข้อจำกัดด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง 2) การมีสัญญาพันธะทางการเมืองทำให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลขาดจิตสำนึกในการพัฒนาชุมชนตามบทบาทที่กฎหมายกำหนด 3) เป็นความต้องการของประชาชนบางส่วนที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาชุมชนในด้านโครงสร้างพื้นฐานก่อนด้านอื่น ๆ 4) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลาย ๆ แห่งยังมีความรู้ความเข้าใจในบทบาท อำนาจ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กฎหมายกำหนดไม่ดีพอ

ธนชาติ นาวิรัตน์วิทยา (2549) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการรับรู้จำแนกตามเพศ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและการบริหารจัดการและด้านสาธารณสุข ($p < .05$) จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านสาธารณสุข ($p < .05$) ส่วนระดับความคาดหวัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังจำแนกตามเพศ อายุและระยะเวลาการปฏิบัติงานรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อมรรัตน์ เจริญพรธรรม (2549) ทำการศึกษาเรื่องบทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังในการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและเพื่อศึกษาภาวะผู้นำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการโดยมีวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการศึกษาเฉพาะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 20 คน ผลการศึกษาพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคือผู้ที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนในท้องถิ่นเพื่อมาเป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่น แก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่น สร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยการกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น จัดทำแผนงานด้านงบประมาณเป็นผู้นำนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจแทนประชาชนจะทำโครงการท้องถิ่นเสนอองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีบทบาทน้อยในการเป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคม ส่วนใหญ่จะอยู่กับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรัฐบาล กลางมากกว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องเป็นผู้ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องรู้ถึงบทบาทของตัวเองในการพัฒนาประเทศจะต้องนำความรู้ใหม่ ๆ ของโลกโลกาภิวัตน์ไปเผยแพร่ให้กับประชาชนรู้ จะต้องพัฒนาความรู้ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ จะต้องเป็นผู้รอบรู้จะต้องมีวิสัยทัศน์ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน จะต้องทำงานแบบประสานในทุกระดับเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและข้อมูลต่างๆในการพัฒนาท้องถิ่น ต้องทำงานแบบเชิงรุกมีแบบแผนในการพัฒนาพื้นที่และสามารถเลือกบุคคลที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหานั้นได้ จะต้องทำงานโดยยึดการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโปร่งใส ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน

เพ็ญภา คววรรณะ (2550) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น มีลักษณะและสอดคล้องใกล้เคียงกันในเรื่องของเรื่องงานก่อสร้างถนนลาดยางหรือถนนคอนกรีต งานปรับปรุงถนนลูกรัง เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยในที่นี้จะใช้การวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ คือการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์ ดังนั้น ในบทที่ 3 ของการวิจัยจะนำเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานวิจัยใน 2 หัวข้อหลัก คือ

1. การวิจัยเชิงสำรวจ
 - 1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิจัยเชิงคุณภาพ
 - 2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.2 การตรวจสอบข้อมูล
 - 2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงสำรวจ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นเป้าหมายการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีถิ่นที่อยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ เทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 52,534 คน (เทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์. ออนไลน์. 2557)

นำประชากรทั้งหมดดังกล่าวมากำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample Size) โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม $= \pm 0.05$ ภายใต้อัตราความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งแทนค่าตามสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)

N = ประชากร (Population)

e = ความคลาดเคลื่อน (Error) ในการสุ่มกำหนดให้เท่ากับ 0.05%

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{52,534}{1+(52,534 \times 0.05^2)} \\ n &= \frac{52,534}{1+(52,534 \times 0.0025)} \\ n &= 396.977 \\ &= 397 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน

ส่วนเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง (Sample Technique) จะใช้การสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-stage Sampling) คือ ขั้นแรกจะใช้การสุ่มแบบสัดส่วน และขั้นที่สองจะใช้การสุ่มเชิงระบบ (Systematic Random Sampling) ดังนี้

การสุ่มแบบสัดส่วน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามตำบล = $\frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชุมชน}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$

ตารางที่ 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ชื่อตำบล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ชุมชนม้าน้ำ	5,223	39
2. ชุมชนเตยงาม	6,157	46
3. ชุมชนแหลมเทียน	4,579	35
4. ชุมชนดงตาล	7,297	55
5. ชุมชนจุกเสม็ด	2,504	19
6. ชุมชนทุ่งโปรง	3,253	25
7. ชุมชนเขาเพชร-ยางงาม	2,527	19
8. ชุมชนเทพประสาท	3,709	29
9. ชุมชนหนองระกำ	7,194	54
10. ชุมชนบ่อนไก่	3,904	30
11. ชุมชนแยกเจ	850	6
12. ชุมชนคลองกานดา	1,777	13
13. ชุมชนคันธมาทน์	3,560	27
รวม	52,534	397

ส่วนการสุ่มเชิงระบบ จะพิจารณาจากลำดับรายชื่อของประชากรที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในแต่ละ
ชุมชน โดยแบ่งออกเป็นในช่วงเท่า ดังนี้
ในช่วงเท่า ชุมชนม้าน้ำ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร} &= \frac{\text{จำนวนประชากรในแต่ละชุมชน}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของตำบลนั้น}} \\ &= \frac{5,223}{39} \\ &= 133.923 \approx 134 \end{aligned}$$

ตารางที่ 2 แสดงการสุ่มเชิงระบบที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ชื่อตำบล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ช่วงเท่า
1. ชุมชนม้าน้ำ	5,223	39	134
2. ชุมชนเตยงาม	6,157	46	134
3. ชุมชนแหลมเทียน	4,579	35	131
4. ชุมชนดงตาล	7,297	55	132
5. ชุมชนจุกเสม็ด	2,504	19	132
6. ชุมชนทุ่งโปรง	3,253	25	130
7. ชุมชนเขาเพชร-ยางงาม	2,527	19	133
8. ชุมชนเทพประสาท	3,709	29	129
9. ชุมชนหนองระกำ	7,194	54	133
10. ชุมชนบ่อนไก่	3,904	30	130
11. ชุมชนแยกเจ	850	6	142
12. ชุมชนคลองกานดา	1,777	13	137
13. ชุมชนคันธมาทน์	3,560	27	132

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี การสร้างเครื่องมือและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
2. การสร้างเครื่องมือในการศึกษา
3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา (รศ.ดร.ชัยยงค์ ประดิษฐศิลป์) ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมของภาษา
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรง

โดยการทดสอบเครื่องมือที่จะใช้การทดสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสัมภาษณ์ให้ทั้ง 3 ท่านตรวจสอบ เมื่อรับเครื่องมือกลับคืนจากผู้เชี่ยวชาญ นำข้อแก้ไขทั้งหมดมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

การทดสอบความเที่ยง (Reliability) จะใช้การทดลองไปเก็บแบบสัมภาษณ์ จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.78

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป
6. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้สัมภาษณ์กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างองค์ประกอบของเครื่องมือวิจัยแบ่งเป็น 5 ตอน ประกอบด้วยเนื้อหาสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close - ended) และเลือกตอบ (Check - list)) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close - ended) และเลือกตอบ (Check - list) เกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีทั้งหมด 18 ข้อ ประกอบด้วยดัชนีตัวชี้วัดการจัดการด้านการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close - ended) และเลือกตอบ (Check - list) เกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ทั้งหมด 18 ข้อประกอบด้วย ดัชนีตัวชี้วัดกำหนดเนื้อหาตามบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ ได้ทำกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ ตามความคาดหวัง

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด (Close - ended) และเลือกตอบ (Check - list) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด (Open - ended) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ถึงผู้บัญชาการฐานทัพเรือสัตหีบเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม 2557 – สิงหาคม 2557
3. หลังจากนั้น ผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะที่ตอบครบถ้วนสมบูรณ์และนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ตัวแปรส่วนบุคคลและตัวแปรกำหนด (ตัวแปรต้น) ใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา คือนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) คำนวณเป็นร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางความเรียง
2. การวิเคราะห์ตัวแปรตามจะใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาโดยนำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการศึกษาครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้เป็นสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ยสำหรับการวัดระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามสร้างขึ้นตามลักษณะการสร้างแบบวัดทัศนคติที่ เรียกว่า Likert Scale โดยมีตัวเลือกตอบแบบ 5 ระดับโดยในแต่ละระดับกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการรับรู้และคาดหวังบทบาท ระดับคะแนน

ระดับมากที่สุด	5
ระดับมาก	4
ระดับปานกลาง	3
ระดับน้อย	2
ระดับน้อยที่สุด	1

ในการตีความช่วงค่าเฉลี่ยของบทบาทที่รับรู้และคาดหวังแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การตีความ
คะแนนระหว่าง 4.50 – 5.00	มีบทบาทการรับรู้และคาดหวังมากที่สุด
คะแนนระหว่าง 3.50 – 4.49	มีบทบาทการรับรู้และคาดหวังมาก
คะแนนระหว่าง 2.50 – 3.49	มีบทบาทการรับรู้และคาดหวังปานกลาง
คะแนนระหว่าง 1.50 – 2.49	มีบทบาทการรับรู้และคาดหวังน้อย
คะแนนระหว่าง 1.00 - 1.49	มีบทบาทการรับรู้และคาดหวังน้อยที่สุด

ส่วนผลการเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่ถูกรับรู้และบทบาทที่ถูกคาดหวัง แบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

1. เปรียบเทียบตรงกัน	มีความสอดคล้องมากหรือขัดแย้งน้อย
2. เปรียบเทียบแตกต่างกัน 1 ระดับ	มีความสอดคล้องค่อนข้างมากหรือขัดแย้งค่อนข้างน้อย
3. เปรียบเทียบแตกต่างกัน 2 ระดับ	มีความสอดคล้องปานกลางหรือขัดแย้งปานกลาง
4. เปรียบเทียบแตกต่างกัน 3 ระดับ	มีความสอดคล้องค่อนข้างน้อยหรือขัดแย้งค่อนข้างมาก
5. เปรียบเทียบแตกต่างกัน 4 ระดับ	มีความสอดคล้องน้อยหรือขัดแย้งมาก

การวิจัยเชิงคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้วิธีการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร เอกสารที่จะใช้ในการวิจัยนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 เอกสารชั้นต้น (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ยังไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

การเก็บรวบรวมจากประชากรกลุ่มตัวอย่างจากแบบสัมภาษณ์ปลายปิดและปลายเปิดเกี่ยวกับบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี สํารวจและสอบถามความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสัมภาษณ์สำหรับประชาชนในเขตตำบลเขตรอดมศักดิ์เกี่ยวกับ บทบาทฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

1.2 เอกสารชั้นรอง (Secondary Data) เป็นเอกสารที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ คือ ข้อมูลผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่ตำบลเขตรอุดมศักดิ์ โดยแหล่งข้อมูลดังกล่าว ได้แก่ เอกสารทางราชการ หนังสือ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การสัมภาษณ์วิธีการสัมภาษณ์ที่จะใช้ในการวิจัยนี้มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi - structured or Guided Interview) โดยอาศัยแนวการสัมภาษณ์ (Interview Guide) เป็นเครื่องมือในรูปแบบต่าง ๆ คือการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เป็นการใช้แนวสัมภาษณ์เจาะลึก (ผนวก ค)

การตรวจสอบข้อมูล

การตรวจสอบข้อมูลในที่นี้จะใช้รูปแบบดังนี้

1. การตรวจสอบการสัมภาษณ์โดยใช้แหล่งข้อมูลที่ต่างกันระหว่างเอกสารและการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยการบอกเล่า
2. การตรวจสอบการสัมภาษณ์โดยใช้ผู้สัมภาษณ์ที่มีจุดยืนต่างกัน คือ ผู้ให้สัมภาษณ์มีอาชีพต่างกัน ได้แก่ อาชีพรับราชการ ซึ่งเป็นข้าราชการท้องถิ่นและข้าราชการพลเรือน ผู้สัมภาษณ์ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจะใช้การตีความข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อเพิ่มเติมคำอธิบายตารางจากการสำรวจให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานำเสนอผลการศึกษา เรื่องการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ตารางที่ 3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ (n=397)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	254	64.00
หญิง	143	36.00
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 254 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.00 และเพศหญิง จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.00

ตารางที่ 4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ (n=397)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-35 ปี	236	59.40
36 ปีขึ้นไป	161	40.60
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 18 – 35 ปี จำนวน 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.40 และอายุ 36 ปีขึ้นไป จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.60

ตารางที่ 5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา (n=397)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	14	3.52
ประถมศึกษา	65	16.40
มัธยมศึกษา/ปวช.	156	39.30
ปวส./อนุปริญญา	83	20.90
ปริญญาตรี	70	17.60
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.30
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ ปวช. มากที่สุด จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมาได้แก่ ปวส./อนุปริญญา จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.90 ปริญญาตรี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.60 ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.50 และสูงกว่าปริญญาตรี 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ (n = 397)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ประมง	31	7.80
เกษตรกร	16	4.00
ค้าขาย	83	20.90
รับราชการ/ลูกจ้างของราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	89	22.40
พนักงานเอกชน	76	19.10
ธุรกิจส่วนตัว	64	16.10
แม่บ้าน	24	6.00
อื่น ๆ	14	3.50
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในพื้นที่ประกอบอาชีพรับราชการ/ลูกจ้างของราชการ/รัฐวิสาหกิจมากที่สุด จำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.40 รองลงมาได้แก่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.90 พนักงานเอกชน จำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.10 ธุรกิจส่วนตัว 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.10 ประมงจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.80 แม่บ้านจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.00 และอาชีพเกษตรกรน้อยที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n=397)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
0 – 16,428 บาท	212	53.40
16,429 บาทขึ้นไป	185	46.60
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16,428 บาท มากที่สุด จำนวน 212 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.40 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 16,429 บาทขึ้นไป จำนวน 185 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ (n = 397)

ระยะเวลาการอยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 ปี	303	76.30
15-30 ปี	82	20.70
31 ปีขึ้นไป	12	3.00
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการอยู่อาศัยในเขตพื้นที่ฐานทัพเรือสัตหีบ ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 303 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.30 ระยะเวลาการอยู่อาศัย 15-30 ปี จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.70 และระยะเวลาการอยู่อาศัย 31 ปีขึ้นไป จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี (n = 397)

เรื่อง	$\bar{X}$	ระดับการรับรู้	ลำดับที่
1. การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว	3.74	มาก	1
2. การปรับปรุงทางเดินเท้า	3.47	ปานกลาง	5
3. การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว	3.45	ปานกลาง	6
4. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร	3.66	มาก	2
5. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.50	มาก	4
6. การจัดน้ำประปา	3.30	ปานกลาง	11
7. การจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว	3.09	ปานกลาง	18
8. การจัดการขยะ	3.37	ปานกลาง	9
9. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง	10
10. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว	3.19	ปานกลาง	16
11. การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำ สำหรับแหล่งท่องเที่ยว	3.26	ปานกลาง	13
12. การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว	3.20	ปานกลาง	14
13. การจัดระบบข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.28	ปานกลาง	12
14. การจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	3.56	มาก	3
15. การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว	3.20	ปานกลาง	15
16. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม	3.12	ปานกลาง	17
17. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว	3.38	ปานกลาง	8
18. การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตทหาร	3.43	ปานกลาง	7
รวม	3.36	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 แสดงถึงผลการศึกษาต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) แต่เมื่อพิจารณาในรายด้านจะสามารถแบ่งระดับการรับรู้ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ เรื่องที่มีการรับรู้มากและเรื่องที่มีการรับรู้ปานกลาง เรื่องที่มีการรับรู้มากของประชาชนสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้

1. การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนคู่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.74$)
2. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร ($\bar{X} = 3.66$)
3. การจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.56$)
4. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.50$)

เรื่องที่มีการรับรู้ปานกลางของประชาชนสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้

1. การปรับปรุงทางเดินเท้า ($\bar{X} = 3.47$)
2. การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.45$)
3. การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตทหาร ($\bar{X} = 3.43$)
4. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.38$)
5. การจัดกาขยะ ($\bar{X} = 3.37$)
6. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.33$)
7. การจัดน้ำประปา ($\bar{X} = 3.30$)
8. การจัดระบบข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.28$)
9. การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รังระบายน้ำ ($\bar{X} = 3.26$)
10. การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้งข้อมูล ($\bar{X} = 3.20$)
11. การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.20$)
12. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.19$)
13. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 3.65$)
14. การจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.12$)

จากผลการศึกษา พบว่าประชาชนมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยวอยู่ในลำดับสุดท้าย ก็อาจเป็นเพราะว่าชาวบ้านหลายคนมีการรับรู้ที่ตรงกันเนื่องจากตู้โทรศัพท์สาธารณะที่ให้บริการนักท่องเที่ยวมีน้อย บางตู้มีแต่ก็ไม่พร้อมที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยวได้ เวลาเกิดเหตุเดือดร้อนต่าง ๆ ตู้โทรศัพท์ก็หายาก ดังคำสัมภาษณ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่ว่า “โทรศัพท์ที่มีก็ใช้ไม่ได้ ส่วนที่ใช้ได้หายากเหลือเกินเพราะมีน้อย” (พิไลลักษณ์ ไชยหาญ, สัมภาษณ์. 2558)

ประชาชนมีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดร้านอาหารและเครื่องดื่มอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอยู่ในลำดับรองสุดท้าย เนื่องจากประชาชนบางส่วนไม่รู้เพราะว่าไม่ได้ใส่ใจกับเรื่องนี้เพราะคิดว่าตัวเองไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับตนเอง ซึ่งการจัดร้านอาหารและเครื่องดื่มเป็นเรื่องของฐานทัพเรือที่ต้องบริหารจัดการเอง ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับชาวบ้าน ดังนั้นประชาชนชาวบ้านจึงรับรู้น้อย แต่ว่าประชาชนบางส่วนก็พอทราบว่า การจัดร้านค้าร้านอาหารและเครื่องดื่มในแหล่งท่องเที่ยวของฐานทัพเรือมีน้อย ซึ่งในขณะนี้ฐานทัพเรือก็รออนโยบายที่จะเปิดประมูลพ่อค้าแม่ค้า ชาวบ้านและประชาชนที่สนใจที่เข้ามาประมูลสร้างร้านค้า ร้านอาหารและร้านเครื่องดื่มภายในแหล่งท่องเที่ยวของฐานทัพเรือ ดังคำสัมภาษณ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่ว่า “ขณะนี้รออนโยบายการประมูลร้านค้าร้านอาหารอยู่ ถ้ามีนโยบายขายจะรีบบอกประชาชนชนทราบโดยทั่วหน้ากัน” (แสงดาว น้ำฟ้า, สัมภาษณ์. 2558)

จากการสัมภาษณ์ในเชิงคุณภาพ พบว่า การที่ประชาชนรับรู้หรือรู้จักบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ อยู่ในระดับปานกลาง อาจมีสาเหตุมาจาก การรับรู้ในเรื่อง การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนคู่แหล่งท่องเที่ยวมากเป็นลำดับที่ 1 เนื่องจากฐานทัพเรือสัตหีบมีหน่วยงานกองพันวิศวกรรมโยธา ที่มีหน้าที่ในการซ่อมบำรุงถนนหนทางต่าง ๆ อยู่ในสังกัดที่สัตหีบมีการซ่อมบำรุงทางบ่อย ๆ ก็มักจะพบกับทหารหน่วยนี้ทำการซ่อมสร้างและพัฒนาทั่วไปในพื้นที่สัตหีบ ดังคำสัมภาษณ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่ว่า “คนผ่านไปผ่านมาก็เห็นว่าทหารกำลังซ่อมแซมแหล่งท่องเที่ยวอยู่เรื่อย ๆ ” (รัตจิ บัณฑิตศิลป์, สัมภาษณ์. 2558)

จากประสบการณ์ทำงานของผู้วิจัยพบว่า การรับรู้ในเรื่อง การควบคุมการจราจรในเขตทหาร อยู่ในเกณฑ์ความรู้เป็นลำดับที่ 2 เนื่องจากฐานทัพเรือสัตหีบมีหน่วยงานกองพันสารวัตรทหารเรือที่ 2 และกองรักษาความปลอดภัยฐานทัพเรือสัตหีบ ขึ้นการปกครองบังคับบัญชาในการไปให้การแก้ไขจราจร ณ จุดที่มีการจราจรหนาแน่นควบคุมการจราจรในเขตทหาร และจุดติดขัดรวมทั้งการให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญในพื้นที่ด้วย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของ
ฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี (n = 397)

เรื่อง	$\bar{X}$	ระดับความ คาดหวัง	ลำดับที่
1. การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว	4.16	มาก	1
2. การปรับปรุงทางเดินเท้า	3.78	มาก	10
3. การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว	3.79	มาก	9
4. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร	3.78	มาก	11
5. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.85	มาก	7
6. การจัดน้ำประปา	3.95	มาก	4
7. การจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว	3.56	มาก	18
8. การจัดการขยะ	4.04	มาก	2
9. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว	3.85	มาก	8
10. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว	3.73	มาก	14
11. การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำ สำหรับแหล่งท่องเที่ยว	3.86	มาก	6
12. การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่นัก ท่องเที่ยว	3.65	มาก	17
13. การจัดระบบข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	3.75	มาก	13
14. การจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	3.91	มาก	5
15. การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว	3.95	มาก	3
16. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม	3.78	มาก	12
17. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว	3.69	มาก	15
18. การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตทหาร	3.69	มาก	16
รวม	3.82	มาก	

จากตารางที่ 10 แสดงถึงผลการศึกษาต่อความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐาน
ทัพเรือสัตหีบ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมมีความ
คาดหวังมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาความคาดหวังในรายด้านจะสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้
ดังนี้

1. การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.16$)
2. การจัดการขยะ ($\bar{X} = 4.04$)
3. การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.95$)
4. การจัดน้ำประปา ($\bar{X} = 3.93$)
5. การจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.91$)
6. การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำสำหรับแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.86$)
7. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.85$)
8. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.85$)
9. การจัดที่จอดรถแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.79$)
10. การปรับปรุงทางเดินเท้า ($\bar{X} = 3.78$)
11. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร ($\bar{X} = 3.78$)
12. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม ($\bar{X} = 3.78$)
13. การจัดระบบข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.75$)
14. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.73$)
15. การจัดหาที่พักแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.69$)
16. การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตทหาร ($\bar{X} = 3.69$)
17. การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้งข้อมูล ($\bar{X} = 3.65$)
18. การจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.56$)

จากการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาต่อความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมพบว่า ประชาชนมีความคาดหวังต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบอยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากประชาชนเป็นบุคคลที่อยู่ในบริเวณท้องถิ่น ดังนั้นจึงคาดหวังเรื่องทุกเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาท่องเที่ยว อยากให้ฐานทัพเรือมีการพัฒนาให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกความสบาย ความปลอดภัยของชาวบ้านที่อยู่บริเวณใกล้เคียงและนักท่องเที่ยวทุกคน ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “คาดหวังไว้ก็หวังว่าจะได้ตามคาดหวัง” (รศ.ใจ บัณฑิตศิลป์, สัมภาษณ์, 2558)

จากการสัมภาษณ์ในเชิงคุณภาพ ประชาชนมีความคาดหวังต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ ในการจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยวมากเป็นลำดับที่ 1 เนื่องจากฐานทัพเรือสัตหีบเป็นแหล่งท่องเที่ยวดังนั้นถนนหนทางก็ต้องมีการปรับปรุงซ่อมแซม เพื่อเป็นการต้อนรับนักท่องเที่ยวพร้อมกับจัดสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ดังนั้นจึงทำให้ประชาชนคาดหวังไว้ว่าจะต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “ไปไหนมาไหนจะได้เจริญหูเจริญตา” (แสงดาว น้ำฟ้า, สัมภาษณ์, 2558)

จากประสบการณ์ทำงานของผู้วิจัย พบว่า การจัดการขยะและการจัดหาน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยวเป็นลำดับต้นที่ประชาชนรับรู้ แสดงให้เห็นว่า ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก พร้อมด้วยยานพาหนะทยอยเข้าสู่พื้นที่อำเภอสตึกหีบเพื่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเข้าชมเรือรบหลวงจักรีนฤเบศร มีเป็นจำนวนมากและต่อเนื่องที่ทำให้เรือจุกเสียด ซึ่งอยู่ในเขตรับผิดชอบของฐานทัพเรือสตึกหีบ จึงทำให้ถนนหนทางชำรุดค่อนข้างเร็ว ปัญหาที่ติดตามาคือ ปัญหาขยะและห้องน้ำห้องส้วมซึ่งยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งควรจะได้นำปัญหานี้ไปนำเสนอเรียนกับผู้บัญชาการฐานทัพเรือสตึกหีบเพื่อจะได้มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างการรับรู้และความคาดหวังของประชาชน
 ต่อบทบาทของกองทัพอากาศในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสตึกหีบ อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 11 ตารางสรุปผลการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสตึกหีบ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น

เรื่อง	บทบาทที่ประชาชนรับรู้	บทบาทที่ประชาชนคาดหวัง	ผลการเปรียบเทียบ	การตีความ
1. การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว	มาก	มาก	ไม่แตกต่าง	สอดคล้องมาก
2. การปรับปรุงทางเดินเท้า	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้องค่อนข้างมาก
3. การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้องค่อนข้างมาก
4. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร	มาก	มาก	ไม่แตกต่าง	สอดคล้องมาก
5. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	มาก	มาก	ไม่แตกต่าง	สอดคล้องมาก
6. การจัดน้ำประปา	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้องค่อนข้างมาก
7. การให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้องค่อนข้างมาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

เรื่อง	บทบาทที่ ประชาชน รับรู้	บทบาทที่ ประชาชน คาดหวัง	ผลการ เปรียบเทียบ	การตีความ
8. การจัดการขยะ	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
9. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
10. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
11. การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำสำหรับแหล่งท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
12. การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้ง ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้องมาก
13. การจัดระบบข้อมูลและ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
15. การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่ นักท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
16. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
17. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
18. การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขต ทหาร	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก
รวม	ปานกลาง	มาก	แตกต่าง 1 ระดับ	สอดคล้อง ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 11 สรุปผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนกับความคาดหวังที่ประชาชน
มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในเรื่องการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยภาพรวมมีความเห็นสอดคล้องกัน

ค่อนข้างมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ผลการเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่ประชาชนรับรู้กับบทบาทที่ประชาชนคาดหวังสามารถแบ่งผลออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ เรื่องที่มีความสอดคล้องมากกับเรื่องที่มีความสอดคล้องค่อนข้างมาก

เรื่องที่มีความสอดคล้องมากระหว่างบทบาทการรับรู้และความคาดหวังของประชาชน ได้แก่

1. การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนคู่แหล่งท่องเที่ยว
2. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร
3. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
4. การจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

ส่วนเรื่องที่มีความสอดคล้องค่อนข้างมากระหว่างบทบาทการรับรู้และความคาดหวังของประชาชน ได้แก่

1. การปรับปรุงทางเดินเท้า
2. การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว
3. การจัดน้ำประปา
4. การจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว
5. การจัดการขยะ
6. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว
7. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว
8. การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำสำหรับแหล่งท่องเที่ยว
9. การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้งข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว
10. การจัดระบบข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
11. การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว
12. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม
13. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว
14. การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตทหาร

ในเขตพื้นที่ของฐานทัพเรือสัตหีบ มีหน่วยราชการของกองทัพเรือตั้งอยู่หลายหน่วยงาน กระจ่ายกันออกไปโดยรอบอ่าวสัตหีบ แต่ละหน่วยมีการแบ่งมอบขอบเขตการรับผิดชอบการพัฒนาพื้นที่ไปตามพื้นที่ตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้นในแต่ละหน่วยงานจึงมีหน้าที่ในการพัฒนาไปตามพื้นที่ที่หน่วยงานนั้น ๆ รับผิดชอบ จึงอาจเป็นสาเหตุให้การรับรู้ของประชาชนในเรื่องบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบอยู่ในเกณฑ์ความรับรู้ปานกลาง เพราะบางครั้งทหารไปปฏิบัติงานตรงไหน หรือไปซ่อมแซมต่อเติมปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวตรงไหน ชาวบ้านก็อาจจะไม่ทราบทั่วถึง จึงทำให้

ประชาชนรับรู้ในระดับปานกลาง ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “ฐานทัพเรือสัตหีบมีพื้นที่ตั้งมายาวนานจะมองเห็นครบก็คงไม่ได้” (พิไลลักษณ์ ไชยหาญ. สัมภาษณ์. 2558)

ในทางกลับกัน พบว่าประชาชนบริเวณใกล้เคียงฐานทัพเรือสัตหีบมีความหวังเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นมากแต่ประชาชนมีการรับรู้น้อยก็อาจจะเป็นเพราะชาวบ้านตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนกระจายไปในพื้นที่ จึงมองไม่ครบว่าใครจะพัฒนาในส่วนใดบ้าง แต่ว่าถึงแม้ประชาชนไม่สามารถที่จะมองเห็นว่าทหารมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้บ้าง แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็คาดหวังว่าจะต้องมีการพัฒนาทุกอย่างให้ดีขึ้น เพราะว่าทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นทรัพยากรทางธรรมชาติของท้องถิ่นเรา ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “อยากจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเจริญหูเจริญตา” (แสงดาว น้ำฟ้า. สัมภาษณ์. 2558)

จากประสบการณ์ทำงานของผู้วิจัย พบว่า ฐานทัพเรือสัตหีบมีการซ่อมแซม เสริมสร้างแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ เช่น การปรับปรุงลานจอดรถเข้าชมเรือรบจักรีนฤเบศ โดยการตีเส้นจราจรให้มีความชัดเจน ดังนั้นคนที่สัญจรผ่านไปผ่านมาไม่ว่าจะเป็นประชาชนใกล้เคียงหรือต่างถิ่นต่างต้องรับรู้เหมือนกัน ดังนั้นเมื่อเกิดการรับรู้แล้วคนที่พบเห็นต้องมีความคาดหวังเช่นเดียวกัน คือคาดหวังที่จะเห็นสิ่งปลูกสร้างใหม่ ๆ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่แห่งนี้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ
ตารางที่ 12 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ (n=1,333)

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการห้องน้ำห้องส้วม	225	16.88
2. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว	169	12.68
3. ถนนทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว	163	12.23
4. การให้ความสะดวกในการเข้าไปท่องเที่ยวในเขตทหาร	160	12.00
5. ระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	159	11.93
6. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว	157	11.78
7. การประชาสัมพันธ์	153	11.48
8. การจัดที่จอดรถ	147	11.03
รวม	1,333	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนมากที่สุด ร้อยละ 16.88 เสนอให้การให้บริการ
ห้องน้ำห้องส้วม โดยข้อเสนอแนะเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

1. การให้บริการห้องน้ำห้องส้วม (ร้อยละ 16.88)
2. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 12.68)
3. ถนนทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว (ร้อยละ 12.23)
4. การให้ความสะดวกในการเข้าไปท่องเที่ยวในเขตทหาร (ร้อยละ 12.00)
5. ระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว (ร้อยละ 11.93)
6. การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว (ร้อยละ 11.78)
7. การประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 11.48)
8. การจัดที่จอดรถ (ร้อยละ 11.03)

จากการที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองแห่งฐานทัพเรือที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์
ไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวกันเพิ่ม
มากขึ้นทุกวัน แต่ในเรื่องของความอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ขาดตกบกพร่องไปบ้าง เช่น ห้องน้ำ
ห้องส้วมมีไม่เพียงพอ เพราะว่าบางทีนักท่องเที่ยวมาเป็นรถบัสรถทัวร์ก็ทำให้ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ
ตลอดจนนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะหาที่พักบริเวณใกล้เคียงก็เต็มเพราะมีน้อย ฐานทัพเรือจึงควร
ปรับปรุงในเรื่องนี้ เพื่อที่จะได้อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะในหน่วยงาน
ของตนเอง ในฐานทัพที่เค้ารับผิดชอบอยู่ ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “นักท่องเที่ยวก็มีจำนวนมาก ควรจะ
เพิ่มจำนวนห้องน้ำให้มากกว่านี้” (แสงดาว น้ำฟ้า, สัมภาษณ์, 2558)

การที่ประชาชนคิดว่าในเรื่องของการจัดที่จอดรถ มีข้อเสนอน้อยกว่าข้ออื่น ๆ อาจเป็น
เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าในเรื่องของการจัดที่จอดรถนั้นไม่สามารถที่จะมีแนวทางแก้ไข
เพราะถ้าถ้าแก้ไขจริง ๆ ก็อาจจะต้องใช้งบประมาณมากอาจเป็นเพราะต้องขยายพื้นที่หรือว่าอาจจะ
ต้องปรับรื้อถนนบางส่วนไป ซึ่งก็ต้องใช้งบประมาณมาก ซึ่งชาวบ้านก็รู้ว่าฐานทัพเรือมีงบประมาณ
อยู่อย่างจำกัด ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “รู้ว่าที่จอดรถน้อย แต่จะทำไงได้ละถึงบไม่เพียงพอ” (รัตไ
บณจิตศิลป์, สัมภาษณ์, 2558)

จากประสบการณ์ทำงานของผู้วิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะของประชาชนดังกล่าวเกิดจากภารกิจ
ของฐานทัพเรือสัตหีบที่ต้องดำเนินนโยบายตามวิสัยทัศน์ของกองทัพเรือและตามภารกิจของฐาน
ทัพเรือสัตหีบที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ทำให้เกิดข้อจำกัดในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดกับ
ท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ ทั้งในด้านพื้นที่และงบประมาณที่อันจำกัดที่จะมาดำเนินการให้เกิดเป็นรูปธรรม
ที่สมบูรณ์ หลายโครงการจึงต้องได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากกองทัพเรือเป็นหลักด้วย
ความเป็นองค์กรที่มีภารกิจในการเป็นหน่วยกำลังรบและหน่วยสนับสนุนในการรบให้แก่กองทัพเรือ

การพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตทหารจึงมีข้อจำกัดค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในเรื่องของความปลอดภัยในทางทหาร ด้วยฐานทัพเรือสัตหีบเป็นศูนย์สั่งกำลังและการซ่อมบำรุงให้แก่เรือรบทั้งหลายของกองทัพเรือที่มีความสำคัญยิ่งในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยซึ่งเป็นความปลอดภัยสูงสุดระดับประเทศ จึงมีข้อจำกัดค่อนข้างมากแต่กองทัพเรือก็ได้หวั่นไหวในทรัพยากรของชาติเหล่านี้ที่ได้มาจากการจัดซื้อจัดหาจากเงินภาษีของคนไทยจึงได้จัดพื้นที่ไว้ให้คนไทยเจ้าของประเทศได้ชื่นชมกับเรือรบที่เกิดจากภาษีอากรของคนไทยไว้ให้โดยเฉพาะที่บริเวณท่าเรือน้ำลึกจุกเสม็ด ซึ่งเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมฟรีในช่วงวันหยุดราชการและวันหยุดนักขัตฤกษ์ นอกจากนี้ยังเปิดหาดนางรำให้บุคคลทั่วไปได้ไปพักผ่อนชื่นชมกับน้ำทะเลที่ใสสะอาดและความงดงามของชายหาดตามธรรมชาติอีกด้วย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอผลการวิจัยในบทที่ 5 นี้ แบ่งหัวข้อการเสนอออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. การอภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องเรื่องการเรียนรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ

1. เพื่อศึกษาการเรียนรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาถึงบทบาทประชาชนคาดหวังต่อฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่ประชาชนรับรู้และบทบาทที่ประชาชนคาดหวังต่อฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการวิจัย

ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สรุปได้ว่าการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งจาก 18 เรื่องตามแบบสอบถาม แบ่งระดับการรับรู้ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ เรื่องที่มีการรับรู้มาก ได้แก่ การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนคู่แหล่งท่องเที่ยวมากเป็นลำดับที่ 1 การควบคุมการจราจรในเขตทหารและการจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับความรู้มากรองลงมาตามลำดับ ส่วนเรื่องที่มีการรับรู้ปานกลาง ได้แก่ การปรับปรุงทางเดินเท้า การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยวและการเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตทหาร เป็นต้น

ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 สรุปได้ว่าระดับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เรื่องที่มีความคาดหวังมากได้แก่ การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว การจัดการขยะและการจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบผลการรับรู้ของประชาชน กับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ ในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยภาพรวมจะมีความสอดคล้องกันค่อนข้างมาก แต่เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ผลการเปรียบเทียบระหว่างบทบาทที่ประชาชนรับรู้กับที่ประชาชนคาดหวังสามารถแบ่งผลออกเป็น 2 กลุ่ม คือเรื่องที่มีความสอดคล้องมากกับเรื่องที่มีความสอดคล้องค่อนข้างมาก เรื่องที่มีความสอดคล้องมากระหว่างการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ ได้แก่ การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว การควบคุมการจราจรในเขตทหารการให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและการจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตามลำดับ ส่วนเรื่องที่มีความสอดคล้องค่อนข้างมากระหว่างการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ ได้แก่ การปรับปรุงทางเดินเท้า การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว การจมน้ำประปาและการจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว ตามลำดับ

อภิปรายผล

ข้อค้นพบจากการศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพอากาศ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยที่ผู้วิจัยได้สำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาอภิปรายผลการศึกษาพบว่า

ผลการศึกษาต่อการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาสอดคล้องกับกับงานวิจัยของห้าวหาญ ทวีแสง (2555 : 7) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้ของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเทศบาลนครยะลา ผลการศึกษพบว่า การรับรู้ของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องของการจัดสร้างถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว และการจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยวและการจัดระบบข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

ผลการศึกษาต่อความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีโดยภาพรวมมีความคาดหวังมาก สอดคล้อง

กับงานวิจัยของเพ็ญภา ดวงวรรณะ (2550 : 22) ที่ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากในเรื่องของการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก การบำรุงรักษาการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณที่เสื่อมโทรม เป็นต้น

สรุปผลการเปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนกับความคาดหวังที่ประชาชนมีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบเรื่องการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยภาพรวมจะมีความเห็นที่สอดคล้องกันค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานของเพ็ญภา ดวงวรรณะ (2550 : 22) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก 3) การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นมีลักษณะและสอดคล้องใกล้เคียงกันในเรื่องของงานก่อสร้างถนนลาดยางหรือถนนคอนกรีต งานปรับปรุงถนนลูกรัง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะที่เป็นนัยในเชิงนโยบายที่สำคัญดังนี้

1. การให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยวมิให้บริการน้อย ดังนั้นฐานทัพเรือสัตหีบควรมีการประสานงานร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนเพื่อที่จะนำโทรศัพท์สาธารณะมาติดตั้งบริเวณดังกล่าว เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถแจ้งเหตุตามจุดต่าง ๆ ได้สะดวกยิ่งขึ้น

2. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่มไม่เพียงพอต่อนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากขึ้นทุกวัน ดังนั้นฐานทัพเรือสัตหีบจึงควรทำการประมูลเพื่อที่จะให้ผู้ประกอบการมาสร้างร้านอาหารและเครื่องดื่มให้เพิ่มขึ้นตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ตลอดจนร้านอาหารที่ประจำอยู่เดิมแล้วก็ควรควบคุมคุณภาพอาหารให้อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้

3. การจัดสร้างหรือซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว พบว่ายังมีนักท่องเที่ยวมากเท่าไร ถนนก็เสื่อมโทรมไปมากเท่านั้น ดังนั้นฐานทัพเรือควรดำเนินการซ่อมแซมบริเวณที่ทรุดโทรมอย่างสม่ำเสมอ

4. การจัดการขยะ ฐานทัพเรือควรเพิ่มปริมาณถังขยะตามบริเวณที่จุดนักท่องเที่ยวลงจากรถ และก็ตามบริเวณต่าง ๆ เพื่อให้เพียงพอ และควรมีการจัดทำป้ายณรงค์ตามบริเวณจุดต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดให้แก่นักท่องเที่ยว

5. ฐานทัพเรือสตงอ ควรสร้างห้องห้องส้วมเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอแก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งควรปรับปรุงซ่อมแซมให้สะอาดและพร้อมที่จะใช้เสมอและถ้าฐานทัพเรือมีการจัดงานในวันสำคัญต่าง ๆ ควรหาสุขาเคลื่อนที่มาไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวตลอดจนควรดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำห้องส้วมเป็นประจำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของกองทัพอเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสตงอ อำเภอสตงอ จังหวัดชลบุรี เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการดำเนินวิจัยหลังจากนี้คือ

1. ควรศึกษาความพึงพอใจประชาชนต่อบทบาทของกองทัพอเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาฐานทัพเรือสตงอ อำเภอสตงอ จังหวัดชลบุรี

2. ควรศึกษาถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อยู่ในเขตทหารและแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อยู่นอกเขตทหารในเขตอำเภอสตงอที่ยังมิได้รับการพัฒนา เพื่อพัฒนาเพิ่มเติมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ของอำเภอสตงอ

3. ควรศึกษาถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อยู่ในเขตทหารและแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่อยู่นอกเขตทหารในเขตอำเภอสตงอ ซึ่งเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวท้องถิ่นตามธรรมชาติที่มีอยู่แล้วแต่อยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรมไปตามกาลเวลาให้กลับมามีชีวิตชีวาและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าเหมือนดังอดีตเช่น อ่าวคงตาลที่ปัจจุบันมีต้นตาลเหลืออยู่น้อยให้มีการปรับปรุงและปลูกต้นตาลขึ้นใหม่เพิ่มเติมทดแทนต้นตาลเก่าที่ล้มตายลงเพื่อให้อ่าวคงตาลได้มีต้นตาลคงอยู่คู่กับอำเภอสตงอตลอดไป

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). โครงการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- จริญญา เจริญสุกใส. (2544). แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ. (2532). “การพัฒนาจริยธรรม,” วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์. 13 (1) : 45.
- จุฑามาศ สิริศิริพรพันธ์. (2548). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองขุด อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปัญหาพิเศษ ปร.ม. (นโยบายสาธารณะ). ชลบุรี : วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐานทัพเรือสัตหีบ. (2557). ประวัติความเป็นมาฐานทัพเรือสัตหีบ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://info.navy.mi.th/newinfo/code/history/maindev.html>. (25 ธันวาคม 2557)
- จิรวุฒิ เสนาคำ. (2549). แนวคิดคนพลัดถิ่นกับการศึกษาชาติพันธุ์ ในว่าด้วยแนวทางการศึกษาชาติพันธุ์. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์. (2557). เทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://lib.dtc.ac.th/article/tourism/0007.pd>. (25 ธันวาคม 2557).
- ชนชาติ นาวิรัตน์วิทยา. (2549). การรับรู้และความคาดหวังของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชลบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น. ปัญหาพิเศษ ปร.ม. (นโยบายสาธารณะ). ชลบุรี : วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นารี เทพสุภรณ์กุล. (2550). การมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษาวัดหงษ์ทอง ตำบลสองคลอง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พุทธศาสตร์การพัฒนา). ฉะเชิงเทรา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ประภัสสร ชมถาวร. (2542). บทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชน : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเสริฐ ปอนถิ่น. (2551). พุทธธรรมกับงานสังคมสงเคราะห์. เชียงใหม่ : ดาวคอมพิวกราฟิก.

ปรีดีธาดา กัลป์ยาศิริ. (2541). บทบาทกลุ่มออมทรัพย์ตำบลคลองเปียง อำเภोजะนะ จังหวัด

สงขลา ในการจัดสวัสดิการด้านการ ศึกษาเพื่อประชาชนในท้องถิ่น ตามความคิดเห็นของ
สมาชิกและไม่ใช่สมาชิกกลุ่มออมทรัพย์. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิไลลักษณ์ ไชยหาญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า เป็นผู้สัมภาษณ์.

(21 มกราคม 2558). ที่กองกิจการพลเรือนฐานทัพเรือสัตหีบ จังหวัดชลบุรี.

เพ็ญนภา ดวงวรรณะ. (2550). การรับรู้และความคาดหวังของประชาชน ในจังหวัดสระบุรี ที่มีต่อ
บทบาทขององค์กรของประชาชน ในจังหวัดสระบุรี ที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดสระบุรี ในการท่องเที่ยวพัฒนาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์). นนทบุรี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ไพฑูรย์ พงศบุตร และวิลาสวงศ์ พงศบุตร. (2542). คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ :
ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รพีพรรณ สุวรรณัฐโชติ. (2550). สังคมวิทยา. สงขลา : ไทยนำ.

รสสุคนธ์ จุยก้าวค์. (2545). การพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวของสวนสัตว์
เชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รัตใจ บัณฑิตศิลป์, ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า เป็นผู้สัมภาษณ์. (21 มกราคม 2558).

ที่ทำการกำนันตำบลสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี.

วิชาชา อุเทนะพันธ์. (2546). สภาพและแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่อการ
ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ไทยคดีศึกษา). สงขลา :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2546). การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.

แสงดาว น้ำฟ้า เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า เป็นผู้สัมภาษณ์.

(21 มกราคม 2558). ที่เทศบาลตำบลเขมรอุดมศักดิ์ จังหวัดชลบุรี.

ห้าวหาญ ทวีแสง. (2555). การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
ในท้องถิ่นเทศบาลนครยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). ยะลา : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

องค์กรการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ. (1998). การท่องเที่ยวโลก. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

http://kwantipanchinesebusiness.blogspot.com/2010/09/blog-post_5721.html.

(25 ธันวาคม 2557).

- อมรรัตน์ เจริญพรวรรณ. (2549). **บทบาทที่เป็นจริงกับบทบาทที่คาดหวังในการพัฒนาท้องถิ่นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ. ปัญหาพิเศษ ropic. (นโยบายสาธารณะ).** ชลบุรี : วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรนุช ศิลปัมณีพันธ์. (2547). **ลักษณะชายฝั่งทะเลที่พึงประสงค์ของนักท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภูมิศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Burkart and Medlik. (1985). **Tourism : Past, Present and Future.** New York : Harper & Row.
- Robinson. (1988). **Psychology : Principle and Practice.** New York : Thieme.

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๐๕/๒๖๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
๒๒๐๐๐

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย เรือเอกณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้รับอนุมัติให้ทำภาคนิพนธ์เรื่อง “บทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” ในการนี้หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่นักศึกษารวบรวมขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ เพือกนำผล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๘๖๔๔ ๐๓๑๐ ๕

โทรสาร. ๐ ๓๕๔๓ ๑๐๗๕

E-mail:socialRBRU@hotmail.com

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๐๕/๒๖๔

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
๒๒๐๐๐

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย เรือเอกณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้รับอนุมัติให้ทำภาคนิพนธ์เรื่อง “บทบาทของกองทัพเรือในการ
พัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี”
ในการนี้หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่
นักศึกษารวบรวมขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ เพือกนำผล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๘๖๔๔ ๐๓๑๐ ๕

โทรสาร. ๐ ๓๕๔๗ ๑๐๗๕

E-mail: socialRBRU@hotmail.com

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๐๕/๒๖๓

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
๒๒๐๐๐

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ สามัคคีธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและเค้าโครงวิจัยโดยย่อ จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย เรือเอกณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้รับอนุมัติให้ทำภาคนิพนธ์เรื่อง “บทบาทของกองทัพเรือในการ
พัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี”
ในการนี้หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่
นักศึกษารวบรวมขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภรณ์การ์ เพือกนำผล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๘๖๔๔ ๐๓๑๐ ๕

โทรสาร. ๐ ๓๕๔๗ ๑๐๗๕

E-mail:socialRBRU@hotmail.com

ที่ ศธ ๐๕๕๒.๐๕/ ๒๖๓

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
๒๒๐๐๐

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

เรียน ผู้บัญชาการฐานทัพเรือสัตหีบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย เรือเอกณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้รับอนุมัติให้ทำภาคินพนธ์เรื่อง “บทบาทของกองทัพเรือในการ พัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษาบทบาทฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี” จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งผู้ทำวิจัย ได้เลือกหน่วยงานของท่านเป็นกลุ่มตัวอย่าง และจำเป็นต้องนำ เครื่องมือในการวิจัยมาเก็บรวบรวมข้อมูลกับบุคลากรในเขตพื้นที่ของท่าน คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงขออนุญาตให้เรือเอกณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลกับบุคลากรดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ เพือกนำผล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๘๖๔๔ ๐๓๑๐ ๕

โทรสาร. ๐ ๓๕๔๗ ๑๐๗๕

E-mail:socialRBRU@hotmail.com

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

บทบาทของกองทัพเรือในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น

: กรณีศึกษาฐานทัพเรือสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามนี้ทางนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดทำเพื่อการศึกษา การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนี้ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับสำหรับการวิจัยเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ตามสภาพที่เป็นจริงและเติมข้อความที่เป็นจริงลงในช่องว่าง

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง ☐ 3. อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. อายุ.....ปีเต็ม(ระบุ)

3. การศึกษา

☐ 1. ไม่ได้เรียนหนังสือ	☐ 4. ปวส./อนุปริญญา
☐ 2. ประถมศึกษา	☐ 5. ปริญญาตรี
☐ 3. มัธยมศึกษา/ปวช.	☐ 6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

☐ 1. ประมง
☐ 2. เกษตรกรรม
☐ 3. ค้าขาย
☐ 4. รับราชการ/ลูกจ้างของราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ 5. พนักงานเอกชน
☐ 6. ธุรกิจส่วนตัว
☐ 7. แม่บ้าน
☐ 8. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้..... บาท/เดือน(ระบุ)

6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ.....ปี (ระบุ)

ตอนที่ 2 การรับรู้ของประชาชนที่มีต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบจังหวัดชลบุรี

ท่านรับรู้บทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเขตฐานทัพเรือสัตหีบ มากน้อยเพียงใด

คำชี้แจงกรุณาใส่เครื่องหมาย✓ ในแต่ละข้อเพียงช่องเดียวที่ตรงกับการรับรู้ของท่าน

เรื่อง	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การจัดสร้างซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว					
2. การปรับปรุงทางเดินเท้า					
3. การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว					
4. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร					
5. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
6. การจัดน้ำประปา					
7. การจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว					
8. การจัดการขยะ					
9. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว					
10.การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว					
11.การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำสำหรับแหล่งท่องเที่ยว					
12.การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้ง ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว					
13.การจัดระบบข้อมูลและ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว					
14.การจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว					

เรื่อง	ระดับความรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
15. การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว					
16. การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม					
17. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว					
18. การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขตทหาร					

ตอนที่ 3 ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น อำเภอสัตหีบจังหวัดชลบุรี

ท่านคาดหวังต่อบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเขตฐานทัพเรือสัตหีบมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงช่องเดียวที่ตรงกับคาดหวังของท่าน

เรื่อง	ระดับความคาดหวัง				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การจัดสร้างซ่อมแซมถนนสู่แหล่งท่องเที่ยว					
2. การปรับปรุงทางเดินเท้า					
3. การจัดที่จอดรถของนักท่องเที่ยว					
4. การควบคุมการจราจรในเขตทหาร					
5. การให้ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
6. การจัดน้ำประปา					
7. การจัดให้บริการโทรศัพท์สาธารณะแก่นักท่องเที่ยว					
8. การจัดการขยะ					

เรื่อง	ระดับความคาดหวัง				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9. การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว					
10.การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว					
11.การจัดทำ ปรับปรุง ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำสำหรับแหล่งท่องเที่ยว					
12.การปรับปรุงระบบเสียงตามสายแจ้ง ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว					
13.การจัดระบบข้อมูลและ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว					
14.การจัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว					
15.การจัดห้องน้ำห้องส้วมแก่นักท่องเที่ยว					
16.การจัดร้านอาหารและเครื่องดื่ม					
17. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว					
18.การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเขต ทหาร					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบ

ท่านเห็นว่าบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นอำเภอสัตหีบ
จังหวัดชลบุรี ควรปรับปรุงในด้านใดบ้าง

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ในข้อที่ท่านเห็นว่าควรปรับปรุง

- ☐ 1. ถนนทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว
- ☐ 2. การให้ความสะดวกในการเข้าไปท่องเที่ยวในเขตทหาร
- ☐ 3. การจัดที่จอดรถ
- ☐ 4. การให้บริการห้องน้ำห้องส้วม

- ☐ 5.การจัดร้านค้าในแหล่งท่องเที่ยว
- ☐ 6. การประชาสัมพันธ์
- ☐ 7. ระบบการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- ☐ 8. การจัดหาที่พักของนักท่องเที่ยว
- ☐ 9. เรื่องอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของฐานทัพเรือสัตหีบในการ
ให้การพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นอย่างไรบ้าง นอกเหนือไปจากแบบสัมภาษณ์ข้างต้น

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง

5.1 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

5.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณสำหรับความเห็นของท่าน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภารกิจของกองทัพเรือ

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณตนและสวนสนามของทหารรักษาพระองค์ 3 ธันวาคม 2538

“...ทหาร มีหน้าที่หลักอยู่ที่การป้องกันประเทศ และการธำรงรักษาเอกราชอธิปไตยของชาติไว้ด้วยแสนยานุภาพ นอกจากนั้นยังมีหน้าที่ด้านอื่นอีกซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกัน คือการบำเพ็ญบรรเทาความทุกข์ยากและการปฏิบัติพัฒนาให้บังเกิดความเจริญร่มเย็นแก่บ้านเมืองและประชาชน หน้าที่นี้ดูกันอย่างผิวเผินจะเห็นว่าไม่จำเป็นนัก แต่ถ้าพิจารณาดูให้กระจ่างชัดแล้ว จะเห็นตามความเป็นจริงว่าความมั่นคงปลอดภัยของประเทศนั้น นอกจากจะมีกำลังรบและอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เข้มแข็งพร้อมมูลแล้ว ยังจำเป็นที่ประชาชนจะต้องมีชีวิตอยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นปรกติสุขปลอดภัยอันตรายและความเดือดร้อนยากเข็ญต่าง ๆ ด้วย...” “เมื่อความสำคัญและจำเป็นมีอยู่ดังนี้ ทหารจะต้องเตรียมตัวเตรียมใจและเตรียมการให้พร้อมทุกเมื่อ เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้พร้อมเพรียงคล่องตัว มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าด้านยุทธการหรือด้านความร่วมมือประสานงานกับฝ่ายอื่น ๆ ในการแก้วิกฤต สนับสนุน ยกฐานะฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และช่วยเหลือบรรเทาความทุกข์ยากเดือดร้อนในเมื่อเกิดภัยพิบัติอย่างทันการณ ทันเวลา และทันทั่วถึง จึงขอให้ทหารทั้งหลายได้ตระหนักในหน้าที่ของตน แล้วร่วมมือกันใช้ความรู้ความสามารถ และสติปัญญา ปฏิบัติภารกิจทั้งปวงอย่างมีเอกภาพ ให้สัมฤทธิ์ผลเป็นคุณประโยชน์ เป็นความวัฒนาถาวรแก่ประเทศชาติและประชาชน...”

(<http://highlight.kapook.com/view/55367>)

วิสัยทัศน์ของกองทัพเรือ

เป็นหน่วยงานความมั่นคงทางทะเลที่มีบทบาทนำในภูมิภาคและเป็นเลิศในการบริหารจัดการ

ค่านิยมของกองทัพเรือ

เพื่อให้กำลังพล ทร.มีแนวทางยึดถือปฏิบัติร่วมกัน อันเป็นเอกลักษณ์ของทหารเรือไทย สมควรกำหนดค่านิยมของ ทร. 4 ประการ โดยให้คำย่อว่า “SAIL” ให้กำลังพลของ ทร.ถือปฏิบัติดังนี้

1. ความเป็นชาวเรือ (Seamanship) หมายถึง การแสดงออกซึ่งความสามัคคีในหมู่คณะ เปิดกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นโดยยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน จะทำกิจการงานใดยอมทำโดยพร้อมเพรียงกัน รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน รู้จักการทำงานเป็นทีมและทำงานอยู่ผู้รู้จริง มีความกล้าหาญ อดทน มีน้ำใจและเด็ดเดี่ยว มีความละเอียดรอบคอบ ไม่ประมาท อีกทั้งยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีทหารเรืออันดีงาม

2. ความซื่อสัตย์และความจงรักภักดี (Allegiance) หมายถึง การดำรง เชิดชูและรักษาไว้ซึ่ง พระบรมเดชาานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์เจ้า การพิทักษ์รักษา ปกป้องไว้ซึ่งผลประโยชน์ของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งความเป็นผู้มีอุดมการณ์ในการปฏิบัติงานเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และสถาบันการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตลอดจนมีความซื่อสัตย์ต่อหน่วยงาน ต่อหน้าที่ ต่อผู้ร่วมงานและต่อตัวเอง

3. ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นสุภาพบุรุษทหารเรือ (Integrity and Gentleman) หมายถึง ความเป็นผู้มีคุณธรรม (คุณความดี) จริยธรรม (ประพฤติชอบ) มีเมตตา กรุณา และเสียสละ ไม่โอ้อวด ไม่ทับถม ไม่ก้าวร้าวผู้อื่น ไม่อิจฉาริษยา มีความสุภาพอ่อนโยน รู้จักกาลเทศะ มีน้ำใจนักกีฬา พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ รวมทั้งประพฤติตนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

4. ความเป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึง ผู้ที่มีบุคลิกภาพและลักษณะทหารที่ดี มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีวินัย เสียสละ อุทิศตนและตรงต่อเวลา มีความอดทนพากเพียรในการปฏิบัติงาน ยืนหยัดกระทำในสิ่งถูกต้องและเป็นธรรม กล้าตัดสินใจและรับผิดชอบ รวมทั้งเป็นผู้มีความรู้ ยึดมั่นในระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ และแบบธรรมเนียมของทหารอย่างเคร่งครัด มุ่งมั่นทำสิ่งใดทำจริง โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน ยึดถือภารกิจและหน้าที่เหนือสิ่งอื่นใด

ภารกิจของฐานทัพเรือสตหีบ

พันธกิจหรือหน้าที่ตามกฎหมาย

ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการและกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการกองทัพบกเรือ กองทัพไทย กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2552

มาตรา 24 ฐานทัพเรือสตหีบ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการฐานทัพ การรักษาความสงบเรียบร้อยและระเบียบวินัยของทหาร การสารวัตรทหาร การรักษาความปลอดภัยฐานที่ตั้งหน่วยทหารและพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย การกิจการพลเรือน การเรือนจำ การสวัสดิการ และสนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือตลอดจนให้การฝึกและศึกษาวิชาการด้านการฐานทัพและวิชาการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายมีผู้บัญชาการฐานทัพเรือสตหีบเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

พันธกิจของฐานทัพเรือสตหีบ ที่กำหนดไว้ใน แผนปฏิบัติราชการประจำปี

1. ดำเนินการในเรื่องการฐานทัพ ได้แก่ การส่งกำลังบำรุง การท่าเรือ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อดำรงขีดความสามารถและให้มีความพร้อมในการสนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือและหน่วยอื่น ๆ ของกองทัพ ในการป้องกันประเทศและคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

2. รักษาความปลอดภัยฐานที่ตั้งหน่วยทหารและเขตปลอดภัยในราชการทหารการสารวัตรทหาร การกิจการพลเรือน การเรือนจำ และการสวัสดิการ รวมทั้งปฏิบัติการทางทหารอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

3. ใช้ศักยภาพและขีดความสามารถของฐานทัพ สนับสนุนรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ การแก้ไขปัญหาสังคม การช่วยเหลือประชาชน และการบรรเทาสาธารณภัย

4. บริหารจัดการฐานทัพภายใต้กรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีงานกิจการพลเรือน กิจการพลเรือนถือเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของกองทัพ ที่มีการดำเนินงานเพื่อมุ่งเน้นสนับสนุนงานด้านยุทธการของกองทัพ และถือเป็นความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นที่จะต้องดำเนินงานกิจการพลเรือนของหน่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ ทร.กำหนด โดยมีฝ่ายกิจการพลเรือน หรือนายทหารกิจการพลเรือน รับผิดชอบงานในฝ่ายอำนวยการด้านกิจการพลเรือนของหน่วย " กิจการพลเรือน " ถ้าแปลตามความหมายก็คือ งาน / กิจกรรมของพลเรือนซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนโดยตรงไม่ว่าจะเป็นกระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงอื่นใดของฝ่ายพลเรือนก็ตาม แต่ฝ่ายทหารจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของฝ่ายพลเรือนด้วย เหตุผลสำคัญ คือ

1. ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลในการรักษาความมั่นคงภายในและการพัฒนาประเทศ ตามภารกิจและความรับผิดชอบของทหารที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 72 และพระราชบัญญัติการจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 มาตรา 4 ดังนี้

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 72 “ รัฐต้องจัดให้มีกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อการพัฒนาประเทศ ”

1.2 พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 มาตรา 4 “ กระทรวงกลาโหมมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกัน และรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร จากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ โดยจัดให้มีกำลังทหารไว้เพื่อการรบหรือการสงคราม เพื่อป้องกันสถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อการปราบปรามการกบฏและการจลาจล เพื่อช่วยพัฒนาประเทศ และรักษาผลประโยชน์ของชาติในประการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ”

2. เพื่อสนับสนุนเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนในยามฉุกเฉินหรือยามสงคราม ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบได้อย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าหากไม่สามารถกระทำได้ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบจะกลายเป็นภาระ

พันธกิจในงานฝ่ายอำนวยการ

ฝ่ายอำนวยการด้านกิจการพลเรือน โดยทั่วไปมีความรับผิดชอบเช่นเดียวกับฝ่ายอำนวยการอื่นๆ ในภาวะสงครามจะทำประมาณการ เพื่อเป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บังคับบัญชา และจัดทำแผนกกิจการพลเรือนประกอบแผน / คำสั่งยุทธการ ส่วนในภาวะปกติจะทำหน้าที่วางแผน อำนวยการ ประสานงาน และกำกับดูแล ตลอดจนกำหนดความต้องการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการพลเรือนของหน่วย ซึ่งการดำเนินงานจะต้องประสานงานกับฝ่ายอำนวยการทุกสายงานรวมทั้งฝ่ายกิจการพิเศษ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

งานกิจการพลเรือนทหารเรือในภาวะต่าง ๆ

1. ในภาวะปกติ มีความมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ทร. กับหน่วยงาน และประชาชนทั่วไป งานที่ดำเนินการส่วนใหญ่จะเป็นการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์หน่วย การช่วยเหลือประชาชนให้รอดพ้นหรือบรรเทาการสูญเสียจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติหรือจากการกระทำโดยมนุษย์ งานพัฒนาประเทศตามนโยบายรัฐบาลหรืองานโครงการพระราชดำริที่ได้รับมอบหมาย งานอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง และงานฝึกอบรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถแก่กำลังพลในสายงานกิจการพลเรือน ตลอดจนการรวบรวมข้อมูลการข่าวกรองด้านกิจการพลเรือนที่จำเป็นในภาวะสงคราม

2. ในภาวะสงคราม มีความมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารในพื้นที่การรบ โดยตรงงานที่ดำเนินการส่วนใหญ่จะเป็นการสนับสนุนการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ด้วยการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่อันตรายเพื่อป้องกันและมิให้เป็นอุปสรรคหรือกีดขวางการปฏิบัติการทางทหาร การป้องกันภัยทางอากาศจากการถูกโจมตีโดยฝ่ายตรงข้ามให้กับที่ตั้งหน่วยงานราชการ เขตเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แหล่งพลังงาน และพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่รับผิดชอบ การควบคุมและใช้ทรัพยากรพลเรือนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหาร การสนับสนุนส่วนราชการพลเรือนเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ทั้งนี้เป็นการปฏิบัติตามแผนที่ระบุไว้ในแผนกกิจการพลเรือนประกอบแผน/คำสั่งยุทธการ

ความหมายของกิจการพลเรือน

กิจการพลเรือน หมายถึง การดำเนินงานทางทหารที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบกับฝ่ายพลเรือนในด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา ตลอดจนเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้ฝ่ายพลเรือนมีส่วนร่วมหรือสนับสนุนการดำเนินงานของฝ่ายทหาร

ขอบเขตการดำเนินงาน

งานกิจการพลเรือนทหารเรือมีขอบเขตการดำเนินงานตามที่ระบุไว้ใน รปจ.ทร.1 ตอนที่ 8 (ด้านกิจการพลเรือน) ซึ่งประกอบไปด้วยแผนปฏิบัติการในด้านต่าง ๆ จำนวน 8 แผนงาน ดังนี้

- 1 แผนปฏิบัติการกิจการพลเรือน
- 2 แผนปฏิบัติการจิตวิทยา
- 3 แผนปฏิบัติการประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานจิตวิทยา
- 4 แผนปฏิบัติการช่วยเหลือประชาชน
- 5 แผนปฏิบัติการงานเมืองในหน่วยทหาร
- 6 แผนปฏิบัติการเผยแพร่วิทยาการกิจการพลเรือน
- 7 แผนปฏิบัติการสนับสนุนการพัฒนาประเทศ
- 8 แผนปฏิบัติการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง

พื้นที่ปฏิบัติการ

งานกิจการพลเรือนเป็นการดำเนินงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนงานทางด้านยุทธการ ซึ่งจะต้องเตรียมการไว้ตั้งแต่ในภาวะปกติ ดังนั้นพื้นที่ปฏิบัติการจึงต้องมีความสอดคล้องกับพื้นที่ปฏิบัติการทางด้านยุทธการหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือพื้นที่รับผิดชอบทางด้านยุทธการของหน่วยนั่นเอง ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

- 3.1 พื้นที่ในหน่วยทหาร พื้นที่ฝึก และรวมถึงพื้นที่ซึ่ง ทร. ได้รับมอบหมายให้ครอบครองดูแลรักษาและใช้ประโยชน์
- 3.2 พื้นที่ตามแนวชายแดนที่ ทร. ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบได้แก่ พื้นที่ชายแดนบริเวณจังหวัดจันทบุรี ตราด นราธิวาส และตามแนวลุ่มแม่น้ำโขง
- 3.3 พื้นที่ 23 จังหวัดชายฝั่งทะเล และเกาะต่างๆ ทั้งทั้งอ่าวไทยและทะเลอันดามัน โดยเน้นพื้นที่เป้าหมายเป็นชุมชนที่มีอาชีพประมงและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทะเล
- 3.4 พื้นที่อาณาเขตทางทะเลภายในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 300,000 ตารางไมล์ทะเล

การจัดหน่วย

ทร.ได้กำหนดอัตราฝ่ายกิจการพลเรือนให้กับหน่วยต่าง ๆ ทั้งหน่วยปกติและหน่วยเฉพาะกิจ เพื่อให้การดำเนินงานกิจการพลเรือนของหน่วย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนด ดังนี้

1. หน่วยปกติ กำหนดอัตราการจัดเพื่อทำหน้าที่ด้านกิจการพลเรือน ดังนี้

- กรมกิจการพลเรือนทหารเรือ (กพร.ทร.) ทำหน้าที่เป็นกรมฝ่ายอำนวยการรับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการด้านกิจการพลเรือน ตลอดจนการฝึกและศึกษาวิชาการกิจการพลเรือนและวิชาอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย
- สำนักงานเลขานุการกองทัพเรือ (สลก.ทร.) รับผิดชอบในการอำนวยการด้านการประชาสัมพันธ์
- กองเรือยุทธการ (กร.) มีแผนกกิจการพลเรือนในกองยุทธการ ทำหน้าที่รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ ในส่วนของ กองเรือภาคที่ ๑ 2 และ 3 มีกองกิจการพลเรือนในแต่ละกองเรือภาค

ทำหน้าที่รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- กองเรือป้องกันฝั่ง (กปฝ.) มีกองกิจการพลเรือน กปฝ. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ
- หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน (นย.) มีกองกิจการพลเรือน บก.นย. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการในกองพลนาวิกโยธินมีฝ่ายกิจการพลเรือน พล.นย. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการระดับกรม และกองพันหรือเทียบเท่ามีฝ่ายยุทธการของหน่วยเป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับกองร้อยหรือเทียบเท่ามีผู้รับผิดชอบโดยการแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตร และนายทหารประทวนเป็นผู้ช่วยตามความเหมาะสม
- หน่วยบัญชาการต่อสู้อากาศยานและรักษาฝั่ง (สอ./รฝ.) มีฝ่ายกิจการพลเรือน สอ./รฝ. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการระดับกรม ส่วนในระดับกองพันหรือเทียบเท่า และกองร้อยหรือเทียบเท่า จะดำเนินการเช่นเดียวกับ นย.
- ฐานทัพเรือสัตหีบ (ฐท.สส.) มีแผนกกิจการพลเรือนในกองยุทธการรับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ
- ฐานทัพเรือกรุงเทพ (ฐท.กท.) มีแผนกกิจการพลเรือน รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ
- ฐานทัพเรือสงขลา (ฐท.สข.) มีนายทหารกิจการพลเรือน บก.ฐท.สข. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ
- ฐานทัพเรือพังงา (ฐท.พง.) มีนายทหารกิจการพลเรือน ในแผนกยุทธการและการข่าว รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- กรมอุทกหารเรือ (อร.) มีแผนกกิจการพลเรือนในกองกำลังพล อร. และมีนายทหารกิจการพลเรือนในแผนกประชาสัมพันธ์ของ อจปร.อร. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- กรมสรรพาวุธทหารเรือ (สพ.ทร.) มีนายทหารกิจการพลเรือนในฝ่ายอำนวยการ สพ.ทร. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- กรมแพทย์ทหารเรือ (พร.) มีนายทหารกิจการพลเรือนในฝ่ายอำนวยการ พร.รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- กรมยุทธศึกษาทหารเรือ (ยศ.ทร.) มีนายทหารกิจการพลเรือนใน รร.ชุมพลทหารเรือ และศูนย์ฝึกทหารใหม่ รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- โรงเรียนนายเรือ (รร.นร.) มีนายทหารกิจการพลเรือน บก.รร.นร. รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

2. หน่วยเฉพาะกิจ กำหนดอัตรากิจการเพื่อทำหน้าที่ด้านกิจการพลเรือนดังนี้

- ศูนย์ปฏิบัติการกองทัพอากาศ (สปก.ทร.) มีฝ่ายกิจการพลเรือน สปก.ทร.รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการในการประชาสัมพันธ์ และการช่วยเหลือประชาชน

- กองกำลังป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด (กปช.จต.) มีกองกิจการพลเรือน กปช.จต.รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- หน่วยปฏิบัติการตามลำแม่น้ำโขง (นปข.) มีแผนกกิจการพลเรือน บก.นปข.รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- หน่วยเฉพาะกิจนาวิกโยธินภาคใต้ (ฉก.นย.ภต.) มีฝ่ายกิจการพลเรือนฉก.นย.ภต.รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- หน่วยปฏิบัติการภาคใต้ (นปต.) มีนายทหารยุทธการหน่วยปฏิบัติการภาคใต้รับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

- หน่วยเรือปฏิบัติการทะเลอันดามัน (นปอ.) มีนายทหารยุทธการหน่วยเรือปฏิบัติการทะเลอันดามันรับผิดชอบงานฝ่ายอำนวยการ

หน่วยเฉพาะกิจทั้ง 6 หน่วย ดังกล่าวข้างต้น มีภารกิจหลักในการป้องกันชายแดนและรักษาความมั่นคงภายในมีเป้าหมายสนับสนุนแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติและแผนยุทธการทางทหาร โดยเน้นการพัฒนาพื้นที่และประชาชนให้เกิดความพร้อมตั้งแต่ในภาวะปกติ เพื่อเตรียมรับมือภัยความมั่นคงในลักษณะต่าง ๆ ตามแผนป้องกันประเทศ

กรมกิจการพลเรือนทหารเรือ

เป็นกรมฝ่ายอำนวยการ ทร. มีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. ภารกิจ มีหน้าที่วางแผน อำนวยการ ประสานงาน กำกับการ และดำเนินการเกี่ยวกับกิจการพลเรือนงานดำเนินการทางสงครามการเมืองในหน่วยทหาร การปฏิบัติการจิตวิทยา การช่วยเหลือประชาชน การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาประเทศ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของกองทัพเรือ และสนับสนุนงานตามโครงการพระราชดำริ ตลอดจนให้การฝึกและศึกษาวิชาการกิจการพลเรือนและวิชาการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ขอบเขตความรับผิดชอบ และหน้าที่ที่สำคัญ

2.1 กำหนดนโยบาย ในการปฏิบัติการกิจการพลเรือน การปฏิบัติการจิตวิทยา การประชาสัมพันธ์การช่วยเหลือประชาชน งานการเมืองในหน่วยทหาร การพัฒนาประเทศ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของกองทัพเรือ

2.2 วางแผน อำนวยการ ประสานงาน และกำกับการเกี่ยวกับ

- การปฏิบัติการกิจการพลเรือน การปฏิบัติการจิตวิทยา การช่วยเหลือประชาชน การประชาสัมพันธ์ และการปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมืองในหน่วยทหารของกองทัพเรือ ทั้งในด้านการป้องกันประเทศและการรักษาความสงบภายใน

- งานการเมืองที่จำเป็นต่อการสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารของกองทัพเรือ

- งานพัฒนาประเทศ การอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมของกองทัพเรือ งานโครงการพระราชดำริ การฝึกและศึกษาด้านกิจการพลเรือนงานการเมืองในหน่วยทหาร การปฏิบัติการจิตวิทยา

2.3 ดำเนินการเกี่ยวกับ

- การวิจัยและพัฒนาหลักนิยมในงานกิจการพลเรือน การปฏิบัติการจิตวิทยาการประชาสัมพันธ์ และงานการเมืองในหน่วยทหาร

- กำหนดโครงการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนปฏิบัติงานกิจการพลเรือน การปฏิบัติการจิตวิทยา การประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการจิตวิทยา และงานการเมืองในหน่วยทหาร

- การพิทักษ์พื้นที่เขตหลัง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติหรือในยามสงคราม

- การรวบรวมข้อมูล และสถิติเกี่ยวกับงานในความรับผิดชอบ

- การปฏิบัติการกิจการพลเรือน งานการเมืองในหน่วยทหาร การปฏิบัติการจิตวิทยาการช่วยเหลือประชาชน และการประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการจิตวิทยา การปฏิบัติงานกิจการพลเรือนทหารเรือในภาวะปกติ

แผนปฏิบัติการ

1. แผนปฏิบัติการกิจการพลเรือน

1.1 งานจัดระเบียบประชาชนและทรัพยากร มีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ระบบการต่อสู้เบ็ดเสร็จของ ทร. ในทะเล จังหวัดชายทะเลและชายแดนที่ ทร. รับผิดชอบ ตามแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ และแผนป้องกันประเทศเพื่อการเตรียมพร้อมต่อภัยสงครามที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ได้แก่

- งานคุ้มครองป้องกันพื้นที่สำคัญทางเศรษฐกิจบริเวณชายฝั่ง
- งานอบรมไทยอาสาป้องกันชาติในทะเล (ปัจจุบันยังอยู่ในความรับผิดชอบของ ยก.ทร.)
- งานโครงการหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดน (ปชด.)
- งานเฝ้าตรวจและรักษาความปลอดภัยในพื้นที่เขตปลอดภัยทางราชการของหน่วย

1.2 งานสนับสนุนการรักษาความมั่นคง และการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการรักษากฎหมายภายในประเทศ ในทะเลอาณาเขตและกิจกรรมทางทะเล ได้แก่

- งานพัฒนาความสัมพันธ์กับประชาชนที่เกี่ยวข้องกับทะเล ให้เป็นแหล่งข่าวสารสถานการณ์ในทะเล และในพื้นที่ 23 จังหวัดชายทะเล
- งานสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดในทะเล ที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือได้รับมอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย 29 ฉบับ ภายในทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่อง

2. แผนปฏิบัติการจิตวิทยาของ ทร.

2.1 งานเสริมสร้างภาพลักษณ์ของ ทร. มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ ประชาชนทั่วไปมีทัศนคติที่ดี มีความเชื่อมั่น และศรัทธาในแสนยานุภาพ บุคลากร ตลอดจนถึงการปฏิบัติงานต่างๆของกองทัพเรือ ได้แก่

- กิจกรรมเทิดพระเกียรติพระราชวงศ์จักรีในวโรกาสต่าง ๆ
- กิจกรรมทางสังคมที่ ทร. ดำริขึ้น หรือให้การสนับสนุน
- สนับสนุนกิจกรรมทางสังคมที่อยู่ในกระแสความสนใจของประชาชน

2.2 งานมวลชนสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อดำรงความสัมพันธ์ต่อมวลชนของกองทัพเรือ อย่างแน่นแฟ้น และริเริ่มจัดตั้งมวลชนใหม่ให้กองทัพเรืออยู่เสมอ โดยเน้นที่เยาวชนของชาติ ได้แก่

- งานรับรองมวลชนที่มาเยี่ยมหน่วย
- กิจกรรมสนทนาการ กับสื่อมวลชน

- การจัดหน่วย ปจว. และหน่วยแพทย์เคลื่อนที่
- กิจกรรมค่ายเยาวชนลูกนาวิ
- งานแสดงกิจกรรมทางทหารในงานวันเด็กแห่งชาติ
- งานสนับสนุนลูกเสือสมุทร
- งานสนับสนุนนักศึกษาวิชาทหาร

2.3 งานสนับสนุนเพื่อผลทางจิตวิทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์และแสดงออกถึงศักยภาพของกองทัพเรือ ได้แก่ งานสนับสนุนต่าง ๆ ตามขีดความสามารถของหน่วย

- การสนับสนุนกำลังพลในงานสาธารณประโยชน์
- การเยี่ยมชมหน่วยงาน ยุทโธปกรณ์ และการพักผ่อนในหน่วยทหาร
- การสนับสนุนยานพาหนะของทางราชการ
- การจัดนิทรรศการ วงดนตรี ดุริยางค์ ยุทโธปกรณ์และสรรพาวุธเพื่อการ ปจว./ปชส.
- การสาธิตการปฏิบัติการทางทหาร

2.4 แผนปฏิบัติการประชาสัมพันธ์ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการจิตวิทยาของ ทร.

2.4.1 งานเผยแพร่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการจิตวิทยาที่กองทัพเรือดำเนินการหรือมีส่วนร่วม แก่กำลังพลของกองทัพเรือและประชาชนทั่วไป โดยเน้นกลุ่มที่ดำเนินชีวิตหรือประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับทะเลในลักษณะเชิงรุกทั้งก่อนปฏิบัติขณะปฏิบัติ และหลังปฏิบัติโดยเฉพาะการฝึกการปฏิบัติการกิจในทะเล และงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ ได้แก่

- การจัดทำรายการทางสื่อโทรทัศน์
- การผลิตเอกสารประชาสัมพันธ์
- งานนิทรรศการ
- งานตรวจสอบสภาพปัญหาในพื้นที่เป้าหมาย

2.4.2 งานสนับสนุนการเผยแพร่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของ ทร. ในทุกด้านโดยมุ่งสร้างความเข้าใจที่ดีต่อสาธารณชนมากขึ้น ได้แก่

- สนับสนุนการผลิตทางสื่อโทรทัศน์
- สนับสนุนการกระจายเสียงทางวิทยุ
- สนับสนุนด้านข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ภาพและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ

สนับสนุนอื่น ๆ ตามขีดความสามารถของหน่วยเพื่อการประชาสัมพันธ์

2.5 แผนปฏิบัติการช่วยเหลือประชาชน

2.5.1 งานช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย มีวัตถุประสงค์ เพื่อระงับและบรรเทาความสูญเสียต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติจากภัยพิบัติ ๆ ได้แก่

- การช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง
- การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของชก.ทร.)
- การช่วยเหลือผู้ประสบวาตภัย
- สนับสนุนงานดับไฟป่า
- สนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในแม่น้ำ
- การค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล (Search and rescue)
- สนับสนุนการป้องกันและขจัดคราบน้ำมัน/มลพิษทางทะเล

2.5.2 งานช่วยเหลือผู้ประสบภัยคุกคามเฉพาะพื้นที่ มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันความสูญเสียและบรรเทาความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของรัฐหรือของประชาชนทั่วไปในบริเวณที่เกิดภัยคุกคาม พื้นที่สำคัญ ทางเศรษฐกิจที่ ทร. ได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษา และบริเวณชายแดน ทั้งบนบกและในทะเล ได้แก่

- งานสนับสนุนการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- การช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากการสู้รบตามแนวชายแดน
- การช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากการก่อการร้ายทุกรูปแบบในประเทศ
- การสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาภัยทางอากาศ
- สนับสนุนการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงที่ประกอบอาชีพโดยสุจริต ให้มีความ

มั่นคงในการประกอบอาชีพในทะเล

2.6 แผนปฏิบัติการงานการเมืองในหน่วยทหาร

- งานปลูกฝังอุดมการณ์ทางการเมือง มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างอุดมการณ์ประชาธิปไตย เพื่อให้กำลังพลและประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบยึดมั่นและศรัทธาในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้แก่

- โครงการศึกษาอบรมเพื่อความมั่นคงของชาติ
- งานสนับสนุนการหาเสียงของพรรคการเมืองในพื้นที่พักอาศัยของข้าราชการ

2.7 แผนปฏิบัติการเผยแพร่วิทยาการด้านกิจการพลเรือน มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาขีด

ความสามารถกำลังพล ทร. ให้มีประสิทธิภาพในงานด้านกิจการพลเรือน ได้แก่

- งานสัมมนาบุคลากรด้านกิจการพลเรือนของ ทร.
- การศึกษา อบรม และดูงานด้านกิจการพลเรือนภายนอก ทร. ทั้งในและต่างประเทศ

2.8 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่เกี่ยวข้องกับ ทร. มีวัตถุประสงค์ เพื่อสนองตอบต่อพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ โดยใช้กำลังพลและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มขีดความสามารถ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่

- งานสนับสนุนแผนงานโครงการน้ำพระทัยจากในหลวง เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวพระราชดำริ
- งานประสานงานและดูแลศูนย์ศิลปาชีพ 12 แห่ง ตามที่กองศิลปาชีพ สำนักพระราชวังฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มอบหมาย
- โครงการหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 5 , 6 และ 7
- โครงการทัพบกนิคมสยาม 0๑
- โครงการอุทยานใต้ทะเลจุฬาภรณ์ 36, 39

2.9 แผนปฏิบัติการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง

2.9.1 งานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลของระบบนิเวศน์เกาะเป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและชีวภาพบนเกาะในอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิบัตรพันธุกรรมพืชของชาติ และการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ได้แก่

- งานสำรวจ ปกป้อง รักษาพันธุกรรมพืชและชีวภาพทางทะเล บนหมู่ เกาะต่างๆ ทั้งในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน
- งานก่อสร้างอาคารเรือนเพาะชำ เพื่อใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า และการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ให้กับประชาชนและเยาวชนทั่วไป

2.9.2 งานสำนักงานอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งของ ทร.มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดเป้าหมาย นโยบาย รวมทั้งอำนาจการ ประสานงาน และกำกับดูแลการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมในทะเลและชายฝั่ง ด้านอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ได้แก่

- วางแผน จัดทำโครงการ งบประมาณ และประสานการปฏิบัติให้กับคณะกรรมการและอนุกรรมการทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมในทะเลและชายฝั่ง

2.9.3 งานอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในทะเล มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมในทะเล อาทิ ปะการัง อุทยานใต้ทะเล ความสะอาดท้องทะเล วิจัยการปลูกปะการังและพืชใต้น้ำ ตลอดจนศึกษา วิจัย เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมในทะเล ได้แก่

- โครงการอุทยานใต้ทะเลอ่าวไทยตอนบน
- โครงการอุทยานใต้ทะเลอ่าวไทยตอนล่าง
- โครงการอุทยานใต้ทะเลด้านทะเลอันดามัน
- โครงการอุทยานใต้ทะเลพื้นที่สัทธิบและบริเวณใกล้เคียง
- งานฟื้นฟูปะการังและพืชใต้ทะเล

2.9.4 งานอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมชายฝั่ง มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเล อาทิ การปลูกป่าชายเลน การปลูกป่าบก การกำจัดขยะมูลฝอย ได้แก่

- งานปลูกป่าชายเลน 0920855593
- งานปลูกป่าบก
- กิจกรรมทำความสะอาดชายหาดในพื้นที่ต่าง ๆ

2.9.5 งานอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ทะเล มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์พันธุ์สัตว์ทะเล อาทิ การเพาะเลี้ยง การรักษาพันธุ์ การแจกจ่าย และการปล่อยเต่าทะเล หอยทะเลคืนสู่ธรรมชาติ

- งานอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล
- งานอนุรักษ์พันธุ์หอยทะเล

2.9.6 งานอนุรักษ์สภาพแวดล้อมในแม่น้ำ มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์สภาพแวดล้อมในแม่น้ำบริเวณที่มีหน่วย ทร. และพื้นที่ใกล้เคียง ได้แก่

- การกำจัดสิ่งปฏิกูลในแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณ บก.ทร. และพื้นที่ใกล้เคียง
- การสร้างจิตสำนึกในการรักษาสภาพแวดล้อมให้กับประชาชน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	ณัฐวัฒน์ ไชยชาญกล้า
วัน เดือน ปีเกิด	16 มีนาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2234/2564 หมู่ที่ 1 ตำบลสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ประจำกรมสารวัตรทหารเรือ และรรก.ผู้บังคับหมวดสารวัตรที่ 2
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	กองร้อยสารวัตร กองพลนาวิกโยธิน หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน กองทัพเรือ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2555	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต รป.บ. (การปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
พ.ศ. 2558	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต รป.ม. (การปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี